

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čkovni rač. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO
Z MESEČNO PRILOGO „NAŠ DOM“

Uredništvo in upravnništvo: Maribor, Koroška c. 5.
Telefon 2113

Cene inseratom: cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrť strani Din 500.—, 1/2 strani
Din 250.—, 1/4 strani Din 125.—,
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.20.

Kakšno je to vstajenje?

Celjski list za nemško narodno manjšino v dravski banovini »Deutsche Zeitung« ne more tudi pod novim uredništvom krotiti svoje prekipavajoče navdušenosti za hitlerizem. V velikonočni številki objavlja uvodni članek pod naslovom »Nemška Velika noč«. V njem piše med drugim: »Praznujemo velikonočni praznik 1933 kot čas nemškega vstajenja. Kar se danes dogaja v Nemčiji, ni sprememba vlade, ni zmaga strankarsko-politične opozicije, ni prišlo do oblasti to, kar je vladalo do 1918, torej ni reakcija in restavracija (vzpostavitev). Kaj pa je? Novo razdobje nemškega človeka začnjenja. Odpira se novo poglavje v zgodovini nemškega ljudstva. Nastaja nekaj novega, kar dobiva iz megle prihodnosti obrise, obliko in barvo. Stojimo ob začetku spremembe Evrope.« Celjski nemški list sicer poudarja, da je cilj, ki si ga je postavila narodno-socialistična stranka, ter sredstva in metode, ki se jih poslužuje, notranje-politična zadeva nemške države. Dostavlja pa to-le: »Kar pa se nas tiče kot vprašanje življenja in smrti, je notranja prenovitev našega ljudstva, tista velika duhovna sprememba celokupnega nemškega ljudstva, katere je zavestno ali nezavestno, brez ozira na politiko, deležen vsak, ki mu teče nemška kri po žilah in ki govori nemški jezik.«

V velikonočni prilogi se list z istim predmetom peča kar v dveh člankih. V prvem članku vzklika: »Še nikdar niso zveneli velikonočni zvonovi jasnejše in radostnejše v naše uho kot v tem letu in še nikdar niso našega srca tako osvobodili skrbi. Saj ima praznik vstajenja za nas dvojni pomen: nemški človek je vstal! Kje je nemško srce, ki ne bi zabrnelo v vročem veselju in navdušenju, ki bi mirno in brezbrizno utripalo v dneh nemškega prerojenja? Vsi, moški in ženske, smo globoko prešinjeni od tega velikanskega dogodka, od resnično nemške Velike noči 1933. In mi vsi se zahvalimo tistemu Edinemu, od Boga izvoljenemu, ki nam jo je podelil, nemškemu kanclerju Adolfu Hitlerju! Naša zahvala pa je enodušna, plamteča izpoved nemštva zdaj in vekomaj!« Drugi članek sliče vsebiné pa se konča z Wurmbovo nemško-nacionalno pesmijo, ki v zadnji kitici tako-le opominja in vzpodbuja: »Bodi nemški — bodi smel! Kar je prava germanska kri, se tudi hudi-

ča ne boji! Pravi nemški pogum te dela velikega, svobodnega!«

Ta pesem jasno izpričuje, v čem je pravzaprav to nemško vstajenje, to notranje prenovljenje nemškega ljudstva, ta velika duhovna sprememba. Vstala je nemško-nacionalna drznost, ki se tudi hudiča ne boji, ki se ne briga za pravo in pravico, ki prezira božjo in človeško postavo, ki v svojem drznem pohlepu zadivja celo mimo hudiča ter gre, če treba, preko njega in dalje od njega. To je prenovljenje nemškega ljudstva v duhu starega germanskega poganstva. Značilno je za navedene članke celjskega nemško-nacionalnega lista, da nikjer ne razpravljajo o vstajenju Jezusa Kristusa, našega Zveličarja, in njegovem pomenu za vse ljudi in vse narode, tudi za nemški narod. Ne, o tem ni tam niti besede. Ne vzklika se: »Kristus je vstal, radujmo se!« Zmagoslavni nemško-nacionalni vzklik se glasi: »Nemec je vstal! Nemška Velika noč je to!« Na drugem mestu objavljam, kakšen bogokleten zločin so narodni socialisti v Lincu storili, na najbolj ošaben in podel način, ki je sploh mogoč, zasmehujoč Kristusa in stavljajoč Hitlerja nad Njega! Ali je v tem tisti nemški pogum, ki dela velikega ter svobodnega, tista smelost, ki zadivja celo mimo hudiča in preko njega?

In tista velika duhovna sprememba, ki se je baje izvršila med nemškim ljudstvom, kakšna pa je? Mar li vlada v Nemčiji duh resnice in svobode, duh krščanske kulture in mednarodne spravljivosti? V Nemčiji vlada brutalna (sirova) sila. Na Bavarskem so od

9. marca do 5. aprila aretirali nad 5400 ljudi. V celi Nemčiji pa je zaprtih nad 130.000 oseb. To je vendar zapiranje, ne pa osvobojenje in vstajenje. Novi duh se ubija ljudem v glavo s pendreki in puškinimi kopiti. Kar le količkaj nasprotuje nemško-nacionalnemu mišljenju in stremljenju, mora na kolena, dobiva batine ter stoka v ječah. Z aprav prusaško brezobzirnostjo se je Nemčiji vsilila centralizacija, kakršne ta država nikdar ni imela in ki nepruske dežele vklepa v spone prusaštva. Kar pa se tiče napovedi celjskega nemško-nacionalnega lista: »Stojimo ob začetku spremembe Evrope«, je to velikanska nemško-nacionalna samoprevara ali pa zavestno prevaranje ljudstva. Evropa ima v sebi toliko samozvesti in tudi moči, da bo v kali zatrla vsak poskus hitlerizma, da bi se politična oblika Evrope in njenih sedanjih držav spremenila po zahtevah nemškega in magari tudi z njim zvezanega italijanskega fašizma. V tem oziru je prišel veliki teden iz Anglije za hitlerizem prav značilen in pomenljiv memento. Znamenita angleška državnik Churchill in Chamberlain sta označila sedanje stanje v Nemčiji kot novo izdajo starega prusaštva z dodatkom divjaštva ter izjavila, da britanska država ne more niti trenutno misliti na to, da bi padla pred Hitlerjem ali pa pred silo sploh na kolena. V interesu nemškega nacionalizma v Nemčiji in izven Nemčije bi bilo, da tega odločnega mementa kulturne Evrope ne presliši, ker mu sicer preti nevarnost, da bo leto osorej obhajal ne zmagoslavno nemško Veliko noč, marveč samo Veliki teden, ki ga bo nemškemu ljudstvu naložil pogansko usmerjeni nemški nacionalizem pod prusaškim vodstvom.

Napeto razmerje med Anglijo in Rusijo. Dne 18. aprila je bila razglašena v Moskvi razsodba v procesu proti angleškemu inženjerjem in večjemu številu sovjetskih državljanov radi vojunstva in gospodarske sabotaže. Sodišče je obsodilo glavnega obtoženca inž. Angleža Thorntona na 3 leta ječe, inž. Macdonalda, ki je priznal svojo krivdo, na 2 leti, inženj. Monkhouse, Nordwall in Kušni pa so bili obsojeni na izgnanstvo iz sovjetske Rusije. Inž. Gregoryja je sodišče oprostilo, Ruski

obtoženci so dobili vsak pa 10 let težke ječe. Kljub nepričakovano mili obsodbi je Anglija v zaščito angleških državljanov v Rusiji objavila poseben razglas angleškega kralja na narod, ki vsebuje zakon o prepovedi uvoza sovjetskega blaga. Prepoved stopi v veljavo 7 dni po objavi, da se na ta način omogoči prevzem blaga, ki je že na potu v Anglijo.

Ameriške Združene države so prepovedale izvoz zlata in ukinile zlato podlago svojemu denarju.

Japonsko prodiranje na Kitajskem. Japonske čete bodo v najkrajšem času zasedle nekdanjo kitajsko prestolico Peking. Nikakor se ne smemo čuditi, da so Japonci v zadnjem času dosegli

napram kitajskim četam tolike uspehe. Kitajska kot taka je v popolnem razsulu in njena poguba so posamezni generali. General Čansuljan v Pekingu je med tem, ko se je njegova vojska borila v Džeholu, gledal le na to, kako bi spravil na varno v Ameriko svoje milijarde in svoj ogromni harem ter dragocenosti. Ostali generali so storili po večini isto, poveljniki v Džeholu samem pa so se Japoncem enostavno predali. Peking je padel Japoncem igraje v roke. Prebivalstvo po veliki večini japonsko napredovanje po-

zdravlja, ker ga bo rešilo korupcije guvernerjev in izropavanja po banditih z generalskim činom. Pa tudi v središču kitajske vlade, v Nankingu, je vse narobe. Vladarja Kitajske Čankajška nihče ne posluša, niti njegovi vojaki in podpoveljniki ne. Vlada obstoja le na papirju. Kar se tiče Zveze narodov, ne igra v borbi med Kitajsko in Japonsko nobene vloge, ker niti Japonska, niti Rusija in ne ameriške Združene države niso več članice Zveze narodov.

PO SVETU KATOLIŠKEM

Narodni socialisti — bogokletniki. Katoliški list v Lincu na Gornjem Avstrijskem »Linzer Volksblatt« poroča naslednji slučaj: »Kakšen duh in kakšno mišljenje vlada v narodno-socialističnih krogih, dokazuje naslednji dogodek, ki bi vsak pošten človek o njem sodil, da je nemogoč. Veliki četrtek okoli 8. ure zvečer so namreč na vratih našega tiskovnega doma obesili tole podobo: Na velikem kljukastem križu, kojega levi tram je podaljšan, da tvori vislice, je visel na vrvi — grozno je in nepovedno — Kristus s spačenim obrazom s trnjevo krono na glavi. Da bi bil izključen vsak dvom, so pritrdili na križ tablico z napisom INRI. Podoba Gospodova je naslikana kolikor mogoče nelepo in odvratno. Na kljukastem križu je napis te vsebine: Nekdaj so ga iz judovskih tolpe križali arijski Rimljani. Sedaj pa na povelje Hitlerja-Zveličarja obešamo mi Kristusa na kljukasti križ.« To je takšno bogokletje, da mu težko najdemo para v zgodovini. Morali bi daleč poseči nazaj v prva krščanska stoletja, ko je propadlo in gnilo poganstvo v rimski državi vodilo gnusno in krvavo borbo zoper Kristusa in njegovo Cerkev. Nemškemu nacionalizmu se je zdelo primerno, da je v 20. stoletju obnovil in presegel pogansko gnusobo propadajoče rimske države. To je najboljši dokaz, kakšna je tista kultura, ki se z njo ponaša naduti in oholi nemški nacionalizem. Najogabnejše bogokletstvo je to in najostudnejša germanska nadutost. Nemško-socialni nacionalizem vodi nemško ljudstvo v poganstvo in v propad. Avstrijski škofje ravnaajo pravilno, ko odločno vztrajajo pri obsodbi nemških narodnih socialistov.

Cerkev in narodni socialisti. Nemški narodni socialisti se jako trudijo, da bi si pridobili naklonjenost katoliške Cerkve. Ne zadostuje jim, da bi jim Cerkev ne nasprotovala, kakor jim je nasprotovala iz tehtnih razlogov doslej. Da bi odstranili to nasprotovanje, se je Hitler vdal ter sprejel zahteve nemških katoliških škofov. To pa hitlerjevcem ne zadostuje. Njihovo stremljenje je, da bi katoličane pritegnili k sodelovanju v svoje kroge. To hočejo doseči s pomočjo rimskega papeža. Temu namenu služijo razgovori podkanclerja Papena, ki je kato-

ličan ne samo po veri, marveč tudi po dejanjih, s pristojnimi činitelji katoliške Cerkve v Rimu. V Avstriji pa se katoličani nikakor nočejo dati vpreči v narodno-socialistični voz. Eden glavnih nagibov, ki je iz njega nastal sedanj režim v Avstriji brez parlamenta s pomočjo zasilnih naredb, je ta, da se zajezi nemška narodno-socialistična povodenj, ki je pretila preplaviti tudi Avstrijo. Krščansko-socialna stranka, ki sedaj vlada v Avstriji, je zavzela proti narodnim socialistom odklonilno in sovražno stališče. Kar pa se tiče katoliške Cerkve v Avstriji, po svojih škofih slejkoprej odklanja narodni socializem iz verskih razlogov. Ostro stališče proti njim je zadnji čas zavzel graški škof. Ker so se organizirane narodno-socialistične skupine obrnile s prošnjami na župnijske urade, da bi se smele na rojstni dan Ad. Hitlerja udeležiti sv. maše v narodno-socialistični uniformi, je graški škof. ordinariat odredil župnim uradom, da tega ne smejo dovoliti, ker bi to bila zloraba božjih hiš za strankarsko-politične manifestacije. Isti ordinariat je suspendiral katoliškega duhovnika dr. Simona Pircheggerja, ker je v svojih simpatijah za narodno-socialistično stranko šel predaleč.

V Jeruzalemu se je Velika noč radi 1900letnice trpljenja in smrti Kristusove obhajala z izrednimi slovesnostmi. Cerkev božjega groba je bila lansk leto popravljena. Ni to bilo lahko delo, ker cerkev pripada 6 krščanskim veroizpovedim. Naposled so se zedinili, da vsaka veroizpoved popravi tisti del, ki je v njeni posesti. Katoliški del so popravili frančiškani po

načrtu rimskih umetnikov. Za Veliko noč je bil Jeruzalem pol romarjev, ki so prišli iz raznih delov sveta. Med njimi sta bila belgijski kralj in kraljica. Prispela je tudi abesinska carica iz Afrike, da prisostvuje posvečenju abesinske cerkve na obali Jordana. Čehi so kupili na vznožju Oljske gore v bližini vrta Getsemane zemljišče, kjer bodo sezidali cerkvico, ki bo češko narodno svetišče v Sveti deželi. V to svrhu se pobirajo po vsej Cehoslovski darovi, da se omogoči ta stavba. Hrvti pa so dosegli, da smejo v kripti (podcerkvi) benediktinske bazilike Smrti Matere božje na Sionu v Jeruzalemu na oltarju postaviti kip Marije kraljice Hrvatov. V sredini kripe je namreč oltar Marijine smrti, okoli tega oltarja pa bo 6 oltarjev, izmed katerih je vsak posvečen dvema Kristusovima apostoloma. Oltar, ki bode na njem stala podoba Marije kraljice Hrvatov, bo posvečen sv. apostolskima prvakoma Petru in Pavlu.

Pogreb samomorilca in ljudstvo. — Ako se kakšnemu samomorilcu odreče cerkveni pogreb, se nad tem kaj radi zgražajo liberalni in socialistični listi. Ne držijo sicer mnogo do Cerkve in njenih obredov, kadar pa jih cerkvena oblast odreče iz tehtnih, v cerkvenem pravu utemeljenih razlogov, se naenkrat zavzemajo za cerkveni pogreb, da morejo udariti po Cerkvi. V takih slučajih se razširokoustijo o nečloveškem ravnanju in o trdosrčnosti cerkvenih činiteljev, o nevolji ljudstva itd. Slučaj, ki se je dogodil veliki teden v vasi Boretič na Moravskem, pa dokazuje nasprotno. V sredo v velikem tednu naj bi se bil vršil pogreb kmeta Metoda Surmanna, ki se je bil obesil. Župnik Dreiseidl je dovolil cerkveni pogreb. Ljudstvo pa tega ni odobravalo. V sredo zjutraj se je zbralo v velikem številu pred cerkvijo, da na vsak način preprečijo zvonjenje z zvonovi in pa cerkveno blagoslovitev mrtvega trupla samomorilčevega. Morali so pogreb odložiti. Prišla je žandarmerija iz sosednih krajev in ob njeni navzočnosti se je vršil cerkveni pogreb. Ljudstva se je polotila takšna nevolja, da so sklenili, da ne bodo več hodili v domačo, marveč v sosedno cerkev.

Rajni g. dekan A. Čížek.

Slovenjgradec, 21. 4. 1933.

Mestnega g. župnika in dekana Alojzija Čížek smo velikonočni petek položili v našo blagoslovljeno zemljo k večnemu počitku. V pondeljek se je po naporih velikega tedna podal še zdrav in vesel na kratek oddih v svoj ljubljenski Emav v Jarenini pri bratu, dekanu in kanoniku Jožefu. Na povratku ga je na prvem hribu, pri križu nad Jarenino, zadela kap, omahnil je, se zgrudil na zemljo ter v naročju svoje gospe sestre Ane po sprejemu svete odveze

izdihnil svojo plemenito dušo v 64. letu svojega življenja in v 40. letu mašniškega posvečenja. V sredo pa nam je pripeljal črni voz mariborskega pogrebnege zavoda njegove telesne preostanke, katere so položili v župnišču na mrtvaški oder in pokrili s prekrasnimi venci ljubih sorodnikov, mestne občine, koje častni član je bil, okrajne hranilnice, katero je skrbno vodil vsa leta po prevratu, drugih denarnih zavodov in društev ter zasebnih častilcev in obsuli s svežimi šopki cvetlic.

Pač vse se je solzilo, ko je po opravljenih mrtvaških obredih ob odprtem grobu mestni župan g. dr. Al. Bratko-
vič govoril ganljivo slovo, našteval rajnega zasluge za mesto, prosveto in domače gospodarstvo, spominjal na njegovo zgledno delovanje v dušnem pastirstvu, na njegovo skrb za tukajšnjo stolnico in vzorno poučevanje na naši meščanski šoli ter nas tolažil z zaupanjem na vesoljno vstajenje in veselo svidenje pri Bogu. Razšli smo se v zavesti, da pri nas vkljub skrajno neprijetnemu vremenu že pač dolgo ni bilo takega pogreba, ki ga je ob asistenci gg. Ks. Meško in Al. Vrhnjak in v spremstvu 43 drugih duhovnikov vodil g. naddekan in stolni kanonik Janežič. Vsi tukajšnji uradi in vsa naša društva so bili v sprevedu poleg potrlih faranov, katere je blagopokojni 25 let 9 mesecev in 17 dni tako vzorno pastiroval, in skoro neštete množice dobrega ljudstva iz vse obširne dekanije, katero je ravno pri njem tolikokrat iskalo in tudi našlo blagodejno tolažbo posebno v spovednici. Mogočno so nam pretresala srca prelepo izvajane pesmi domačega moškega zbora pred župniščem, v cerkvi in na pokopališču, ki so jasno pričale o globoki hvaležnosti do svojega ustanovitelja in požrtvovalnega pokrovitelja, ki mu je podajal vedno nove pobude s svojim zvonkim glasom in glasbeno spretnostjo. V neminljivem spominu pa nam ostanejo pretresljive in v globine srca segajoče poslovilne besede njegovega iskrenega prijatelja že izza mladeniških let monsig. prof. Vrežeta iz Maribora, v katerih nam je s posebnim povdarkom na srce polagal zadnji poziv rajnega vzor-

nega duhovnika: bodite pripravljeni vsak čas, ker ne veste ne ure ne dneva ločitve, in nam ganljivo priporočal posnemanje njegovega neumornega delovanja, ki se zrcali tudi v njegovi liturgiki in cerkveni zgodovini in premnogi razpravah v nekdanjem Voditelju in v sedanji Vzajemnosti; spominjal je nas njegove ponižne vdanosti v voljo božjo in njegove otroške ljubezni do modrega očeta, ki je nad 50 let vzorno učiteljeval in krščansko vzgajal mladino na Pilštanju, in še prav posebe do ljubljene mamice, ki mu je sprosila duhovni poklic, kakor že prej tudi njegovima bratoma † Janezu in še delujočemu Jožetu; zdelo se mu je na vseh potih plodovitega delovanja: v Starem trgu in St. Janžu pri Slovenjgradcu, v St. Juriju pod Taborom in Brežicah, kjer je kaplanoval, v Mariboru, kjer je vzgajal mladino, in v svetovni vojni, kjer je kot vojni kurat tolažil naše junake in še prav posebno tu gori, da čuti milo materino roko nad seboj, v svojem srcu pa mogočno pomoč njene priprošnje pri Bogu. Ne bomo pozabili nikdar! Hvala za to! Srčno hvaležni ostanemo tudi starotrškemu g. župniku Štef. Horvat, ki nam je vso žalno pobožnost tako lepo uredil in skrbno vodil od početka do konca in je vselej pripravljen nam biti na pomoč v naši zapuščenosti. Ljubi Bog, ki nam je dal obljubo: blagor žalom, ker bodo potolaženi, naj obilno tolaži potrtega brata, g. kanonika in dekana Jožefa in pa blago gospo sestro Ano z njeno družinico ter nam naj pošlje kmalu vrednega naslednika našega dolgoletnega dušnega pastirja, župnika in dekana Alojzija Čížek!

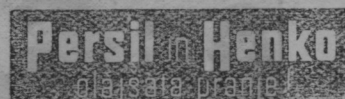

Pranje brez truda!

Da, ljuba gospodinja če imate
v pralnici Persil in Henko,
potem nimate s pranjem
nobenih skrbi. Brez truda

izvršite pranje in veselili se
boste najboljših uspehov.

Pazite vedno na navodilo o
uporabi, ki je na zavitkin.

Anton Srebotu iz Gabernika pri Slov. Bistrici in ga močno oplazil po desni strani glave. Srebot ima poškodovano tudi desno oko.

Tatinske koline. V Račah pri Pragerskem so se lotili v noči tatovi svinjskega hleva krčmarja Pavla Turnerja. Zaklali so kar dva debela prašiča. Enega so odnesli, ko so prišli po drugega, se je vsled sumljivega ropota zbudil gospodar in prepodil drzneže, ki so morali pustiti drugo zaklano svinjo v hlevu.

Uničevalna sila ognja. Dne 12. aprila je uničil ogenj: hišo in gospodarsko poslopje posestniku Francu Brumecu v Črešnjevcu pri Slov. Bistrici.

Izginila je neznano kam Roza Pernek, posestnica iz Nove vasi, občina Rogoznica pri Ptuj.

Težka nesreča pri zajemanju vode. S počeno lobanjo so prepeljali v mariiborsko bolnico 19letnega posestniškega sina Franca Grašiča iz Ranče na Poh. Ko je ponovno privlekel vedro vode do roba vodnjaka, se mu je vedro izmuznilo nenadoma iz rok in strmoglavilo v globino. Pri tem se je tudi z vso naglico zavrtelo vreteno, čigar ročaj je udaril nesrečnega Grašiča s tako silo po glavi, da se je fant nezavesten zgrudil na tla s počeno lobanjo.

Požar s človeškimi žrtvami. Invalidu Holcmanu je uničil v noči v Murških Črncih najbrž od tatov podtaknjen požar hišo. Zgorela je šestletna rejenka in vsled opeklin je umrla v bolnici v Murški Soboti Holcmanova žena.

Uboj brata pred sodiščem. Dne 4. marca l. l. je 23letni Ciril Kovačec iz Sodincev zvečer na domačem dvorišču s toporiščem od sekire razbil lobanjo svojemu bratu Ivanu, ki ga je napadel

NOVICE

Pogojni odpust kaznjencev. V nedeljo dne 23. aprila je bilo izpuščenih iz mariiborske kaznilnice pogojno razvzornega obnašanja 25 jetnikov. Med temi jih je 5, ki so bili obsojeni na 20 let, 1 celo na smrt, a pomiloščeni. Težki kaznjenci so vsi muslimani iz Južne Srbije. Ostalih 20 je pa iz naših krajev in so bili odgonskim potom odpremljeni na svoje domove.

Gospodinjo ustrelil radi hlač. Od Sv. Jerneja ob severni meji poročajo naslednji žalostni in krvavi dogodek: Pri posestniku Matevžu Ribiču je stanoval kot najemnik dninar Anton Valant. Razmerje med najemnikom ter hišnim gospodarjem že dalje časa ni bilo nič kaj rožnato. Hišna gospodinja Antonija je zarubila Valantu zadnje dni hlače in radi tega je slednji žensko ustrelil iz lovske puške. Po zločinu se je zatekel nekam v samotni obmejni gozd in ga še niso prijeli.

Vlom. V noči na 22. aprila je bilo v Razvanju pri Mariboru vlomljeno od neznancev v trgovino g. Pšundra. Vlomilci so odnesli v gotovini 1400 Din in raznega blaga za 8000 Din.

Mrtvega so našli v baraki v Mariboru g. Frančiškanski ulici brusača Leopold

da Kašperja, ki je najbrž umrl vsled pomanjkanja in preobilnega alkohola.

Zaslužena obsodba radi tatvine. Dne 18. aprila je obravnaval mariborski senat ta-le slučaj: Dne 7. novembra l. l. je bilo vlomljeno v Mariboru v Stritarjevi ulici v stanovanje vpok. strojevodje Alojza Auerja. Vlomilca sta odnesla ročno blagajno z 12.000 Din gotovine, zlato uro z verižico in hranilno knjižico, glasečo se na 42.000 Din. Za vlom in tatvino sta dajala pred sodiščem odgovor 24letni kovaški pomočnik Franc Peršak in 22letni brivski pomočnik A. Šus. Vlom je izvršil Peršak, med tem ko je Šus kot Auerjev brivec opravil vohunske posle. Kljub odločnemu zankanju krivde sta bila oba obtoženca obsojena na triletno robijo in na triletno zgubo častnih pravic.

Še nadaljne žrtve neprevidnosti pri velikonočnem streljanju v mariborski okolici. Dne 18. aprila so bili pripeljani v mariborsko bolnico še naslednji neprevidni strelači: Med streljanjem je razneslo staro puško 26letnemu posestnikovemu sinu Alojziju Poliču iz Zarmarkove pri Sv. Lenartu v Slov. gor. Sila eksplozije je mladeniču odtrgala levo roko v zapestju. — Med nabijanjem je eksplodiral možnar 24letnemu delacu Ivanu Kirbišu iz Zrkovc in je smodnik osmodil Kirbiša po vsem obrazu. — Med streljanjem je odletel zaradi premočnega naboja v zrak možnar 23letnemu posestnikovemu sinu

v pijanem stanju. Ciril je bil dne 19. aprila od mariborskega sodišča obsojen radi prekoračenja silobrana na leto dni strogega zapora.

Umor ljubimca pred sodnijo. Dne 22. aprila je obravnaval mariborski senat sledeči slučaj umora v spanju: Dne 25. oktobra l. l. je bil ubit in s 25 zabodljaji v spanju smrtno in dogovorno zaboden 35letni delavec Ivan Čizmašija. Truplo je bilo po uratoru vrženo v Muro in ga je reka naplavila še le letos januarja blizu Murskega Središča. Umora so bili obdolženi 46letna vdova Verona Čizmašija, ljubica umorjenega, njen 19letni sin Ignac, njen nečak 21letni Josip Vučak in 23 letni bratranec Štefan Vučak iz Zgornje Bistrice v Prekmurju. Umorjeni je grdo ravnal z Verono ter njenim sinom in je bil že radi uboja lastnega brata zaprt poldrugo leto. Radi Čizmašijevega nasilja in surovosti je bil umor med obtoženci dogovorjen in je bila Verona kot ona, ki je obtoženec najela za krvavo dejanje, obsojena na 10 let, Ignac, njen sin, na 7 let, Štefan Vučak na 10 let in Jožef Vučak na 7 let robije.

Papež Pij XI. podeli ljudstvu z balkona bazilike sv. Petra prvič od l. 1878 velikonočni blagoslov.

Za kitajsko mesto Jehol so se vršili srditi boji med Japonci in Kitajci. Misionarji so med boji skrili otroke v podzemeljske jame.

Oproščen, ker je branil očeta. Dne 26. novembra l. l. je 22letni Ignac Kandrič iz Preroda pri Veliki Nedelji obstrelil in ubil Franca Emeršiča. Sosedni fantje so omenjenega dne napadli Ignaca, ki se je zatekel v očetovo hišo. Oče je vzel puško, da bi prepodil napadalce, a so mu ti vzeli orožje, ga vrgli na tla in se ga lotili s koli. Celo hčerko, ki je prihitela na pomoč očetu, so premikastili. Ker je bil oče v resni nevarnosti, je zagrabil Ignac drugo puško, ustrelil Emeršiča in ga še tako lopnil s kopitom po glavi, da mu je zdrobil lobanjo. Mariborski senat je Ignaca dne 19. aprila oprostil.

Zagonezna smrt. Od Sv. Urbana pri Ptujem poročajo: Dne 19. aprila se je vršilo v naši mrtvašnici sodno raztelesenje posestnika in sedlarskega mojstra Ivana Polanca iz Ločkega vrha pri Sv. Urbanu. Komisija je ugotovila, da je Polanec umrl radi zastrupljenja krvi. Predzgodovina prerane Polančeve smrti je sledeča: Dne 27. marca je bil zaposlen posestnik Ivan Šešerko s svojo ženo z Ločkega vrha pri Ivanu Polancu. Ob tej priliki je došlo med zakoncema do prepira in ker je Pola-

nec svaril Šešerka, je ta pograbil nož in rnil z njim Polanca v hrbet pod lopatico. Polanec se je zdravil doma,

postajalo mu je slabše in je dne 18. t. m. tudi umrl.

Tepen in pobit na mrtvo ime. V Grapšincih pri Sv. Juriju ob Ščavnici je bil s palicami, noži in s sekiro tako obdelan posestnik Ciril Lovrec iz Rucmancev pri Sv. Tomažu, da je umrl po prevozu v ptujsko bolnico.

Truplo v vodnjaku. V Podvincih pri Ptujem je zadel v vodnjaku pri zajemanju vode gostilničar Korenjak na truplo pogrešanega posestniškega sina Petroviča iz Podvincev. Truplo je bilo v vodi nad 1 mesec, je že razpadlo in so ga prepoznali domači po obleki.

Nad 90 let stari Ljutomerčan umrl. V Ljutomeru je preminul 96letni zdravnik dr. Rožič.

Pogorelo je v Vodrancih pri Središču gospodarsko poslopje posestnika Franca Tropa. V goreči staji je poginil tudi konj. Gre najbrž za požig. Zavarovalnina je malenkostna.

Petnajstletnica osvoboditve Finske izpod boljševiškega jarma. Osvoboditelj general grof Gole pregleduje meščanske gardo v Helsingforsu.

Vlom. Pri posestniku Francu Hameršku v Zavrču pod Ptujem so odnesli vlomilci pšenice in drugih reči za 1000 dinarjev.

Strel je dobil pri nabiranju drv. V Gruškovju pri Ptuju je bil po nesreči obstreljen v roko in nogo v gozdu pri nabiranju drv neki dninar, katerega so prepeljali v ptujsko bolnico.

Gospodarsko poslopje žrtev požigalne roke. V Brunski vasi v župniji Zibika pri Šmarju pri Jelšah je vsled požiga pogorelo v noči gospodarsko poslopje posestnika Alojzija Čokl, po domače Orbota. Radi pomanjkanja vode je bilo gašenje onemogočeno in so se reševalci omejili na brambo sosednih poslopij. S poslopjem vred je zgorela vsa krma, žito, orodje, breja svinja in opekla sta se gospodar in županov sin. Nesrečni pogorelec je bil zavarovan za borih 1500 Din.

Oslabljenju srca in težkemu dihanju

je dostikrat vzrok mast, katera je obkolila srce in njegovo mišičevje. Ta mast je vzrok, da srcu ni dana možnost vršiti svoje funkcije. — Po redni uporabi zdravilnega

„Planinka“ čaja Bahovec

postane kri lahko tekoča, srce se razbremeni in okrepi, kar povzroča zopet normalno dihanje. — Zahtevajte v lekarnah in drogerijah samo pravi zdravilni

„Planinka“ čaj Bahovec

ki se ne prodaja odprto, temveč samo v originalnih plombiranih paketih po Din 20.— z napisom proizvajalca:

Apoteka Mr. L. Bahovec, Ljubljana.

Reg. br. 1349, od 6. VII. 1932.

Žrtve neprevidnega streljanja v celjski okolici. V Petrovčah je streljal na veliko soboto popoldne 17letni kovaški vajenec Fran Gajšek s karbidom. Nenadoma je eksplodirala s karbidom napolnjena pločevinasta posoda in razmesarila fantu levo lice. — Na Dolgi gori pri Ponikvi se je na veliko soboto

popoldne predčasno sprožil možnar in naboj je razmesaril 19letnemu posestnikovemu sinu Francu Zdolšku levo roko, tako da so mu jo morali pozneje v bolnici odrezati do zapestja. — Na veliko nedeljo zjutraj se je ponesrečil pri streljanju hlapec Franc Pečnik z Lave pri Celju. Možnarjev naboj mu je razmesaril levo roko.

Redko maščevanje. Posestniku Abrammu v Brezju pri Rajhenburgu je neznanec v noči ubil in zaklal telico.

Električni tok je ubil v Radečah pri Zidanem mostu 24letnega delavca Albina Verbiča, doma iz Radeč. Smrtna nesreča se je zgodila pri dviganju papirnice bratov Piatik za eno nadstropje.

Ogenj uničil tri poslopja. V Stražišču nad Kranjem je zjutraj ob treh upepelil ogenj dve šupi posestnika Pavla Rozmana s 30 vozi detelje in hlev s krmo ter steljo. Škoda 100.000 Din, zavarovalnina znaša polovico.

Osem domačij uničenih od ognja. — Krog 11. ure dopoldne je izbruhnil požar v vasi Rogačica pri Škocjanu na Kranjskem. Radi močnega vetra je bilo namah v objemu plamenov 8 domačij. Upepeljenih je bilo 10 hiš z gospodarskimi poslopji vred. Enemu pogorelcu je zgorela vsa živina, par konj in 12 svinj. Žrtev požara je postala tudi vsa notrajna oprema poslopij. Reševanje je bilo skoro izključeno, ker so bile vse hiše krite s slamo. Ogenj je nastal najbrž na ta način, da je odneslo iskro

Angleška jezdná šola.

Podkajene ženske.

Naš ženski svet se maže in škropi z raznimi dišavami ali parfumi. Vsi dobri duhovi naših Evinih potomk niso nič v primeri z vonjem, katerega razširjajo ženske po egipčanskem Sudanu. Tamošnje gizdalinke se namreč podkajajo in uporabljajo zato radi močnejših živcev tako izdatna sredstva, da je mogoče na ta način odišavljene lepote ovohati na daljše razdalje. Podkajanje je predmet posebne skrbnosti. Žene v Nubijski dolini ob reki Nil, po vzhodnem ter zapadnem Sudanu, prebivalke polutoka Sennar, pokrajin Kordofan in

Pavel Keller:

16. nadaljevanje.

„Skrivnostni studenec“

Roman.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

Graščak je vstal. Zelo toplo je dejal:

»Gospod Jelšnikar, po tem resnem razgovoru vaše finančne pomoči seveda ne morem več sprejeti. Vi ste bili edini v tem okraju, ki ste mi pomagali in mi še hoteli pomagati. Zaradi tega vas zelo spoštujem in sem vam zelo hvaležen.«

»Kaj pa boste storili?« je hripavo vprašal trgovec. »Dan plačila, deseti prvega meseca, je pred durmi.«

»Rubiti se bom zopet dal; imam še mladega bika v hlevu, vreden je poldrugi tisoč, tega naj vzamejo.«

»Torej ne marate? Tudi ne glede na to, o čemer sva imela sedaj čisto zaseben razgovor? Ali nočete več moje ustrežljivosti?«

»Ne morem. Toda vedno vam ostanem hvaležen.«

Ločila sta se.

Trgovec je sklonjen sedel nad zbirko pesmi svojega sina Ludvika; graščak pa je prepustil svoji kobilici, da je sama našla pot.

»No, le pojdi, luca, išči pot; jaz ne najdem nobene več!«

Špekulacija.

Pri očetu Blažunu »Pri lipi« sta sedela dva moža — meščan in Meden. Meden je nahrulil krčmarja:

»Pojdi no malo iz sobe, ki vsako besedo vlečeš na ušesa. Ali misliš, da sva nalašč zato prišla v tvojo odljudeno krčmo, da nobene besede ne bova mogla izpregovoriti na samem? Za to bi bilo priročneje pri »Upanju« ali pa v mestu. Pojdi malo v kuhinjo, na dvorišče, ali pa na izprehod.«

Blažun je vzrastel.

»Kaj? Iz moje gostilne me pač nobeden ne bo metal! Predržen si, Meden! Prej vržem jaz tebe čez prag! Ne bom jokal za takim gostom. S takim —«

»Kaj se to pravi: s takim?«

iz dimnika na pod in od tamkaj se je razširil požar na ostala poslopja z neverjetno naglico. Celotno škodo cenijo na 2 milijona Din, vsi pogorelci skupaj so bili zavarovani le za 80.000 Din.

Obsodba radi uboja iz ljubosumja. 28letni posestniški sin Franc Slana iz Brezovice pri Ljubljani je letos dne 15. marca iz ljubosumnosti ubil posestniškega sina Franca Novaka. Ohladil ga je iz zasede s polenom po glavi, da je Novaku počila lobanja in je na posledicah umrl. Dne 18. aprila je obsodil ljubljanski senat Slano radi uboja na 5 let robije in na povračilo stroškov v znesku 5458 Din.

Otrok smrtno zadel otroka. 11letni Kolar Jože iz Šmartna pri Litiji je iz otroške neprevidnosti ustrelil iz flobert pištole v srce sedemletnega Pavla Bonča, sina mizarskega pomočnika v Litiji.

Kar dva smrtno ponesrečila isti večer in na istem mestu. Dne 18. aprila krog 8. ure zvečer so se odpeljali na kolesih iz krčme Ignacija Kalana v Gorenji vasi na Kranjskem trije fantje v smeri proti Žirovskemu vrhu domov. Ob 9. uri istega večera so našli na cesti med Trato in Dol. Dobravo Leopolda Oblaka z Žirovskega vrha, po poklicu žagarja, nezvestnega ležati čez cesto. Ponesrečenega kolesarja so prepeljali v Gorenjo vas k zdravniku, ki je ugotovil počenje lobanje in je Oblak tudi kmalu za tem izdihnil. — Isti večer se je odpravil iz Gorenje vasi na motornem kolesu proti domu Ivan Bogataj iz Suhega dola pri Lučinah. Na mestu, kjer so poprej zadeli na ponesrečenega Oblaka, so našli ležati preko ceste Bogataja, na njem pa motorno kolo. Bil je že mrtev, ko so ga pobrali in so mu hoteli nuditi prvo pomoč.

Uničevalno delo ognja. Na Pleščem vrhu na Drašiči blizu Črnomlja na Dolenskem je uničil ogenj hlev, pod, svinjake in vse, kar je bilo noter. Prašiče so rešili, zadušila se pa je od vročine krava. Gospodarja ob času nesreče ni bilo doma, šel je z voli do Gradaca, da

BOTRI IN BOTRICE, NE PRERIVAJTE SE

na dan birme pri stojnicah, kjer težko izberete primeren molitvenik in rožni venec ter druge spominkel! Kupite si to že v naprej v

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

bi bil drugi dan na sejmu v Črnomlju. V Gradacu je zvedel, da mu je uničil ogenj imanje.

Težka avtomobilska nesreča se je pripetila dne 18. aprila v Ljubljani na Dunajski cesti. Šofer Rudolf Debeljak, uslužben in stanujoč v Zagrebu, je zgubil oblast nad volanom, avto se je preobrnil in pokopal pod seboj Debeljaka, katerega so potegnili izpod vozila z zlomljenima obema rokama in nogama, povrh mu je zdrobljen še prsni koš in je stanje tako težko ponesrečenega reveža res brezupno.

Požigalec obsojen na tri leta. Dne 28. avgusta v nedeljo med gasilsko veselico je izbruhnil v lški vasi na Kranjskem ogenj, ki je uničil posestniku Martinu Žagarju kljub hitri gasilski pomoči gospodarsko poslopje s krmom vred, Uršuli Kramar hišo s hlevom, podom in pritliklinami, in Mihi Vrenku pa seno. Požiga osumljeni Al. Likovič je bil dne 19. aprila od ljubljanskega senata obsojen na 3 leta robije.

Iz gole hudobije ga je udaril s kolom po glavi. Orožniki so predali v ljubljanske zapore 25letnega posestnikovega sina Ljopa Janžlja iz Kota pri Igu. Omenjeni je v noči na velikonočni ponedeljek kar brez vsakega povoda iz gole hudobije do nezvesti pobil s kolom posestniškega sina Valentina Križmana iz Staje pri Igu. Udarjeni se bori s smrtjo v bolnici v Ljubljani.

Pozor! Prosimo, da nam oni, ki nam lahko nudi podatke, če možno naslov bivališča od 2. novembra 1932 izginule Marije Jereb, stare

24 let, ki je bila v nosečem stanju, iste izročiti proti nagradi. Jereb, Pobrežje pri Mariboru Prešernova ulica 6.

Ako kupiš v prodajalni Ivan Trpin, manufakturna trgovina v Mariboru, Vetrinjska ulica 15, dobiš koledar »Slovenskega gospodarja« zastoj.

Svetloba v globinah.

V koliki globočini je mogoče spoznati znake luči, je odvisno od kakovosti vode. Tamkaj, kjer prevladujejo v morski vodi korale, je voda tako čista, da prodrejo solnčni žarki v globino 100 m. V severnih morjih je solnčna svetloba nekako raztepena v neznatnih globinah in ni mogoče ničesar dobro razločiti. Razmere svetlobe pa so že tudi v malenkostni globočini čudne in nekaj posebnega.

Francoski ladijski tehnik De Plury, ki je napravil nad 100 potapljaških poskusov, pripoveduje, da je videti 32 m globoko solnce kakor rdečkasto kroglo in celo pri belem dnevu na nebu zvezde. Ko je stalo solnce ravno navpik, se je nahajal De Plury na morskem dnu. »Stal sem na belem pesku«, pripoveduje, »lomljenje svetlobe na snežnobeli preprogi je napravilo na mene vtis, kakor bi stal na ravnini iz raztopljenega zlata.«

Po najnovejših opazovanjih amerikanskega raziskovalca morskih dna dr. Viljema Beebe prodre solnčna svetloba na gotovih mestih več sto metrov globoko. Brez solnčnih žarkov bi se nikakor ne dale razlagati svetlobne razmere v večjih morskih globinah. Ko se je pogreznil omenjeni raziskovalec v malem potapljaškem zvonu med koralnim pečevjem Bermuda otočja (pred osrednjo Ameriko) 180 m globoko, je bila svetloba, ki ga je obdajala, popolnoma modra, prevzel ga je občutek, da gleda ter uživa predvsem čisto novo barvo. Istočasno je postala voda tako bleščeča, ko je posvetil Beebe skozi skozi majhno kremenčevo okence zvona z 250 Wattovo

Meden je skočil od mize in stisnil pešči.

»Kaj se to pravi: s takim? Kaj naj pomeni tako govoričenje?«

»Boš že sam vedel. Tri četrtine ljudi prepeva novo pesem:«

»Od vrelca gre soparen piš,

vroč, vroč, vroč —

kdo ubil dekle je, govoriš? —

Kdo videl je, kdo bil navzoč —«

»Molči! Ali ne veš, da sem hotel novega učitelja, ki je bil zložil to umazano pesem, tožiti? Odvetnik pa mi je odsvetoval. Nikogar ni imenoval v pesmi, ta pes. Jezen je name, ker sem mu bil rekel nekoč, da učitelja, ki se samo izprehaja, ne potrebujemo. In sedaj — sedaj meri name, ta postopač. Jaz naj bi bil koga umoril, jaz? Prej bi umoril samega sebe; kajti — tako sem bral — kdor upihne življenja luč, tistemu njegova lastna življenska pot utone v smrtni temi. Vprašaj Colnarja, ki je zaprt!«

Meščan je skušal miriti. Toda Meden je bil razjarjen. Pograbil je klobuk in plašč.

»Pojdem in nič več ne prestopim tega praga!«

Blažun je jezno odvrnil:

»Vesel bom, če se te iznebim. Ne bo dolgo, pa se nobeden več ne bo veliko ponašal s teboj.«

Meden je odšel skozi vrata. Blažun se je smejal za njim.

Meščan se je čudil. Odšel je za Medenom, ne da bi rekel besedo.

Prazen avto je pridrčal po cesti. Najela sta ga in se odpeljala proti mestu.

»Kako ste torej opravili?« je vprašal Meden že v avtu.

»S to žensko ne pridete do besede,« je odgovoril meščan.

Meden je zaklel.

»Torej zopet nič.«

»Nič.«

Ko sta bila sama v posebni sobi pri »Medvedu«, je rekel Meden razburjeno:

»To mi je že preveč! Osem let že plačujem vaši posredovalnici ogromne stroške, pa ne pri-

Darfur posvečajo vsaki teden par ur podkajanju. Na dvorišču vsake kočje in pod vsakim šotorom je videti v zemljo izkopano jamo, ki je preoblečena s trdo ilovico, ali pa je v njo postavljen lonec. V jami tli iz ogelja ogenj in nanj trosijo razne dišave, kakor: cimet, klinčke, kadila, mirto itd. Nad tako žrjavico se usede ženska, se skrbno zavije v ruto, da ne uide po nepotrebnem niti eden dimec. Sčasoma se začne potiti kakor bi bila v parni kopeli. Po preteku pol do ene ure je ženka tako dišeča podkajena, da širi vonj kilometre na daleč.

električno svetilko. Ko se je pogrezal še globlje, se mu je dozdevala okolica rumena, v globočini 240 m je bila voda zopet močno modra in zopet tako blesteča, da sta lahko on in njegov spremljevalec razločevala tisk od slik. V tej plavi vodi je plavalo neizmerno veliko globočinskih rib, ki so bile vse opremljene s svetilnimi organi in ti so dajali toliko svetlobe, da je bilo mogoče opazovati te živali v njihovi lastni luči.

Ako bi naj človek vršil globoko v morju dela, je potreben zato posebno močan izvor luči. Pred nekaj leti so se posluževali ameriški potapljači pri reševanju potopljenih podmornic »S 51« in »S 4« 1000 Watt svetilke. Pa že leta 1931, ko je šlo za podmorno vožnjo »Nautilusa« proti severnemu tečaju, so napravili za ta slučaj 5000 Wattov močne svetilke in s takimi svetilkami so v najnovejšem slučaju opremljeni tudi potapljači.

DRUŠTVENE VESTI

Maribor. Dramatski odsek Magdalenske kongregacije vprižori svojčas vsled smrti vladike preloženo Mendelssohnovo spevoigro: »Povratek« v nedeljo dne 30. t. m., ob 8. uri zvečer v dvorani Zadržne gospodarske banke. Vstopnina je ostala kljub visokim stroškom ista. Sedeži po 10, 8 in 5 Din, stojišča po 3 Din. Sodeluje pomnoženi orkester. Za obilen obisk se priporoča uprava.

Sv. Lenart v Slov. goricah. Dobili smo nazaj naše prosvetno društvo »Zarje«, ki bode odslej iznova zbirališče vseh po luči in po prosvetnem delu težečih. Že smo sredi priprave in sredi dela. Prav z veseljem Vas vabimo na »materinski dan«, ki se bo vršil dne 30. aprila v dvorani Narodnega doma po večernicah. Materinski dan je prireditev, nadaljevanje 1. sv. obhajila nad 100 otročičev, namenjena materam. Vršil se bo materinski dan pod firmo našega prosvetnega društva »Zarje« in ima namen nuditi našim dobrim materam mnogo materinskega veselja in zabave, vzpodbude, vsem pa pokazati pot do od Boga hotenega, požrtvovalnega, ljubeznivega in osrečujočega materinstva. Sodelovali bodo prvoobhajanci sami z ljubko igrice in mnogimi otroško-prisrčnimi deklamacijami. Vso prireditev prepletajo pesmi, pojejo otroci, moški, ženski in mešani zbor. Končamo z Marijino himno »Poglej na nas z višave«, s katero vabimo vse Lenarčane k šmarnicam, ki se bodo isti dan, koj po prireditvi otvorile

prvič zvečer v naši cerkvi. Tako se bomo pač vsi gotovo najlepše poklonili najboljši Materi, kraljici maja. Uljudno vabimo vse od blizu in daleč. Vstopnine prosto. Ker pa je s prireditvijo združeno mnogo truda, stroškov, prosimo za dobrovoljne, proste prispevke.

Ljutomer. Gledališki odsek Marijanske kongregacije vprižori v nedeljo dne 30. aprila, ob pol štirih popoldne v dvorani Katoliškega doma v Ljutomeru znamenito komedijo »Beneški trojčki«. Glavno vlogo igra brat Slavko Korošec, ki je v letošnji sezoni tako mojster-sko podal »Slehnika« in je vzbujal pozornost že pri predpustni predstavi. To se boš nasmejal staremu burkežu Harlekinu, da boš pozabil na žalost in skrb, si ohladil živce in se nasrkal zdravja in vedrosti. »Beneški trojčki« so res komedija za smeh in zabavo. Vabimo vse prijatelje poštene zabave iz domače in iz sosednih župnij, da pridete tega dne k naši predstavi, peš, na kolesih ali z vlakom. Ne bo vam žal!

Veržej. Naši cerkveni pevci nas vabijo za nedeljo dne 7. maja, ob štirih popoldne, v župno cerkev na cerkveni koncert. Iz zelo pestro sestavljenega sporeda je razvidno, da so vzeli pevci snov za letošnji koncert samo iz novejših cerkvenoglasbene literature. Zbor deluje z veliko ljubeznijo in s še večjo požrtvovalnostjo ter ima zaradi tega uspeh, kakor malokateri. Upamo, da se bodo naši vrli tržani z veseljem in v velikem številu odzvali temu povabilu in s tem pokazali, da znajo ceniti delo in trud svojih idealnih pevcev. Iskreno vabljeni so tudi okoličani, zlasti bratski pevski zbori, da pridejo pogledat in poslušat, kaj v Veržaju delamo. Vstopnine ne bo, pač pa se bodo za krit-

Proslava 1900letnice Kristusove smrti na križu

se vrši

za celo konjiško dekanijo

v nedeljo dne 30. aprila 1933, popoldne ob pol štirih v konjiški cerkvi, kjer iz- vaja slovensko pevsko društvo »Maribor« Haydnov oratorij:

»Sedem zadnjih besed Jezusovih na križu«.

Sodelujejo solisti, godba in mešan zbor »Maribor«. — Vstopnice po 10, 8, 6 in stojišča po 4 Din se dobijo v predprodaji v trgovini Valenčak v Konjicah.

je stroškov pobirali prostovoljni prispevki. Pridite! Hvalimo z lepo pesmijo Gospoda!

Sv. Križ pri Rogaški Slatini. Zopet opozarjamo cenjene naše prijatelje v župniji in izven naše župnije, da priredi svetokriška mladina v nedeljo dne 7. maja, popoldne po večernicah krasno Vombergarjevo dramo »Vrnitev«. Igra predstavlja vrnitev moža ujetnika po 15 letih. Vljudo vsi povabljeni!

Pozabljena zibelka milijonarjev.

V globeli nerodovitnega pogorja južno od Reno leži v Združenih ameriških državah Virginia City, »pozabljena zibelka milijonarjev«. Trikrat na teden pripelje umazan avtobus pisma, par zavojev z živili in nekaj radovednih obiskovalcev v mesto, s kojega imenom je bil nekoč združen pojem bajnega bogastva. Iz Virginia City so izvirali nekoč zlati in srebrni novci, ki so podpirali vojno, s tem denarjem se je polagal kabel preko Atlantiškega in Tihega Oceana, gradile so se železnice, hoteli in brzojavne zveze. Pogor-

Železni čolni.

Prvotno so ljudje mislili, da se morejo vzdržati na vodi samo leseni čolni, torej iz sestavine, ki je lažja kot je voda. Šele leta 1787 je bil zgrajen prvi železni čoln. Prva železna jadrnica je bila spuščena v morje leta 1818 in sicer na Angleškem; a šele leta 1852 so na Angleškem prvič zgradili ogromno železno ladjo. To je bila »Great Eastern«, ki je bila dolga nad 600 čevljev in široka skoro 80 čevljev. Ladjin trup je bil iz železnih plošč, ki so bile postavljene v dvojne stene, a gonil je vijak s silo 7652 konj in s hitrostjo 15 milj na 1 uro. 12 let kasneje so

demo za korak bliže. Ali ste ji ponudili danes tristo tisoč?«

Agent je prikimal.

»Saj to je vendar strašansko denarja! Toliko ji dajem za jutro zemlje, ko še povsod pravzaprav dobra ni. Preklete vendar, kaj pa ženska hoče? Kaj pa je rekla?«

»Rekla je: Tristo tisoč je lep denar — toda jaz ne prodam, ker ne želi tega moj mož, ne moj sin in tudi jaz sama ne!«

»Taka srepa trdovratnost! Kje pa bo dobila za davke? V hlevu in kaščah je že napol prazno. In sedaj ji je pogorel še skedenj, ki ga je imela tako nizko zavarovanega. Kako pa misli še gospodariti?«

»Ne vem. Vse to sem ji lepo obrazložil. Nazadnje je jokala in vzdihovala. Rekel sem ji, naj se vendar otrese skrbi. Sin bi rad postal zdravnik za notranje bolezni, to sem izvlekel iz nje; nato sem ji pihal na srce, kako lepo bi bilo, če bi postal njen sin kdaj slaven specialist. Za to pa ga bo morala podpirati najmanj še pet let. Naj

vendar misli na sina, naj mu omogoči, da se izobrazí, kar pa bo mogla storiti le, če proda grunt tako ugodno, kakor se ji ravno sedaj nudi prilika. Poslušala je, kimala z glavo na vsako mojo besedo, nazadnje pa rekla: ne!«

»Kakšna trmoglavka! Ne bo se udala. Ko je bila mlada, bi se ne bila smela poročiti s Colnarjem, ker je bil tako lahkomisljen in tak babjek; pa ga je vendar vzela. Njeni lastni starši niso marali priti na svatbo. Vzela ga je, sedaj pa ima: mož ji sedi v zaporu. Če bi imeli ti ljudje količkaj časti v sebi, bi po tej sramotni obsodbi sami izginili iz tega kraja. Tedaj sem vas prvič poslal k njej s ponudbo.«

»Da, sam sem šel k njej. Bila je že skoraj krotka, čeprav ji nisem ponujal še malo ne toliko kakor danes. Mislim, da je bil takrat stari učitelj, ki ji je odsvetoval, naj ne prodaja.«

»O tisti stari pes! Nima zoba več v gobcu, pa še grize. Neprestano voha za menoj; natihem je moj smrtni sovražnik. Če Colnarica ne mara prodati, če se širijo različne čenče o meni — on je za plotom! Taka jeza me grabi do njega, da se

je pri mestu je vsebovalo znameniti rudnik Comestock Lode, ki je vrgel zelo dragocene kovine za več nego 700 milijonov dolarjev.

Danes krilati molk razpadanja nad srebrnim mestom srebrne države. Hrib, ki je preluknjan s 600 milj dolgi predori, ne daje več toliko žlahtne rude kakor nekoč. Večina rudokopnih pač počiva, ker so postale zlate žile bolj redke in radi padca cen srebru pa se pridelava nikakor ne izplača. Od 35.000 prebivalcev, ki so tamkaj prebivali, jih je ostalo le še samo — 500.

Na zunaj se mesto ni spremenilo od časa največjega procvita do danes. Nobeden mestni stavbenik ni napravil načrta za ulice, nikdo se ni brigal, da bi jim bil dal ime. Imenujejo se: A, B, C itd.

Vsaka hiša poseda širok balkon, s katerega so stopali bogataši v oni bogati dobi na konje. Še vedno stoji v

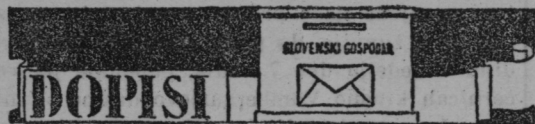
mestu na oglu »Crystal Bar«, vzgled krčme na divjem zapadu. Tamkaj so dobesedno pokrivali iskalci zlata člane gledališke skupine z zlatom, ker se niso ustrašili 600 milj poti iz Salt Lake City, da so preganjali dolgčas prebivalstva v Virginia City. Pred omenjenem barom je stala nekoč prižnica, raz katere je potujoči propovednik pihal vsem mogočim zablodam vdanim meščanom na duše in korobačil njih strasti. Njegovo zgovornost so nagradili s polnim klobukom zlata, ne da bi se bil spréobrnil in krenil na pravo pot le eden od poslušalcev.

Nekoliko višje na mestnem hribčku še stoji opera, v kateri je nekoč prepevala Jenny Lind. Največji in 7 nadstropij visoki hotel je pa pogorel in nikdo ga ni na novo pozidal. V C ulici, ki je glavna mestna ulica, je od nekdanjih 10 trgovin odprta le samo še ena. Leseni del mesta je pa popolnoma propadel.

lom enako s podporo ni bilo nič. Šele s prihodom č. g. Fr. Klasinca za župnika v Belih vodah se je storilo konec 40letnemu prerekanju za cesto. Istega zasluga je med drugim vse trasiranje ceste in priprave za delo. Za izvršitev ceste v dolžini nad 2½ km smo si zainteresirani isto razdelili v parcelah po 160 do 400 m ter začetkom letošnjega leta z delom začeli. Cestno delo je uspešno napredovalo, cela črta je v glavnem izvršena, ni pa še cesta prometno gotova. Ostra kritika in spornost radi ceste bo nehala, kadar bo cesta izvršena v celoti s sposobnostjo za vsak promet. Kadar bo to doseženo, potem velja cestnim graditeljem in zamislicem zaslužen priznanje. Škoda bi pač bila, da bi se cestni solastniki sedaj prepirali, ker kadar bodo vsi ceste izvršili, bomo lahko vozili, za les boljše cene pridobili ter pred javnostjo priznanje dobili.

Pameče. Bliža se prekrasni mesec maj, ki je posvečen naši ljubi materi Mariji. Prvi maj bomo obhajali Pamečani na hribu v cerkvi sv. Ane, da tam počastimo našo nebeško kraljico in se priporočimo sv. materi Ani, naj bi nam ona izprosila pomoči v sedanjih težkih časih. Častilci kraljice maja in sv. matere Ane, udeležite se naših procesij in sv. maš. Prvo sv. opravilo se začne ob 7. uri, potem tihe sv. maše in ob 10. uri slovesno sv. opravilo. Veselimo se krasnega dneva in odložimo naše skrbi, podajmo se v velikem številu na božjo pot!

Marenberg. Po zadnjem poročilu iz Marenberga v »Slovenskem gospodarju« sta bila tu dva mrliča. Prvi je bil 42letni delavec Rus Ivan Rumenjakov, rojen ob izlivu reke Volge v Kaspiško jezero v Astrahanu. Umrl je vsled vnetja možganske mrene. Drugi pa je bil najstarejši Marenberžan, prevžitkar in vdovec, g. Franc Mörth. Novembra lanskega leta je stopil v 91. leto. Umrl je na možganski kapi. Dne 5. aprila je minilo 50 let, odkar tu deluje kot cerkovnik in organisti g. Anton Domajnko. Kot pristen prelek, doma od Sv. Jurja ob Ščavnici, je imel in še ima veselje do godbe in petja. Vodil je svoje dni celo godbo na pihala, zadnje čase pa pojejo po naših cerkvah pesmi, ki jim je on zložil napeve. Kljub svoji starosti je še vedno zelo čvrst. Od 15. aprila naprej so prosti plačevanja mostnine čez most med Marenbergom in Vu-

Maribor. Dne 22. t. m. je umrla po večletni mučni bolezni Cecilija Potočnikova roj. Maček, vdova žandarmerijskega narednika-vodnika v starosti 40 let. Njen pogreb se je vršil dne 24. t. m. na pokopališču na Pobrežju pri Mariboru.

Sele pri Slovenjgradcu. Velikonočni ponedeljek med sv. mašo je neznan »romar« vlomil v tukajšnje župnišče. Po stari romarski navadi je prenočeval v senu na skednju, drugi dan pa vlomil. Kuharici je odnesel vse prihranke. Župniku, kar je v soboto dobil pri blagoslovljanju velikonočnih jedil: treba je iti blagoslovit v malone vsako hišo, od 8. ure zjutraj do 6. ure zvečer. Ni lahko delo pri teh raztresenih hišah po hribih! Zasluzek je nesel romar. Drugega denarja seveda ni bilo. A gospodaril je romar v hiši čudno. V obeh župnikovih sobah je vse prevrgel. S sekiro, ki jo je šel iskat nalašč v drvarnico, je vlomil v vse

predale pisalne mize in mizo skoraj čisto uničil. V vseh predalih pa je našel same papirje, rokopise, pisma, račune. Tu je vse razstlal po sobi, da je župnik, ko je prišel iz cerkve, stal sredi teh razvalin in tega razdejavanja kakor Jeremija na razvalinah jeruzalemskih. S pisalne pisme je treščil pobožni romar velik kip papeža Leona XIII., ki ga je župnik hranil še iz svetega leta 1900, drag spomin na Rim in Leona XIII. Seveda se je Leon XIII. občutno poškodoval. Bo pobožnega romarja že na primeren način zahvalil. Še huje je, da je treščil pod mizo tudi križ s pisalne mize. A naj se dobri neznanec le potolaži: Bog bo treščil njegovo še čisto drugače pod mizo! Brez skrbi! Tistim pa, ki bi se nameravali vlomiti, v blagohotno vednost, da v selskem župnišču ne bodo našli zakladov. Nikar torej vljamljati!

Bele vode. Delo nove ceste v Bele vode je postalo predmet splošnega zanimanja. Za cesto iz Belih vod do Grebenškega radi izboljšanja prometne zveze s Šoštanjem se je resno zavzel že č. g. M. Frece leta 1890. Za njim so si še mnogi prizadevali, poslanci so obljubovali doseči znatne podpore, toda kakor z de-

bom ob prvi priliki spozabil; pretepel ga bom, — javno ga bom potolkel —

»Jaz bi tega ne storil; svojemu ugledu ne smete škodovati.«

Meden se je zasmel.

»Ugledu! Vsa vas je nahujskana proti meni, vse njihovo mnenje o meni je zastrupljeno. Ali niste slišali, kako je meketal nocoj stari Blažun tisto nesramno pesem? Meni je namenjena. Da, meni! Jaz — jaz naj bi bil koga umoril? Odkod ta prekleto, smrdljiva laž? Ko je bil obsojen Colnar na dvanajst let, je vsa fara vedela, da ima porota prav — sedaj — pa naj bo kar naenkrat nedolžen? Vse to je storila hujskarija!«

»In vendar hočete za vsako ceno kupiti Colnarjev grunt, čeprav je, kar vsak lahko vidi, popolnoma zanemarjen in čeprav bi ga plačali predrago?«

»Ne lomite si glave s tem! Tega ne morete razumeti; vse to ima svoje posebne okoliščine!«

Agent je pokimal. Slišal je bil, kako blazno rad je imel Meden Ano in da je bila ta ljubezen tako nesrečna, da je mladi mož segel po vrvi, ko

so zazvonili zvonovi k Anini poroki. Njegov stari oče pa ga je še pravočasno našel in s tresočo roko prerezal vrv.

Takih reči človek ne pozabi! Gorje ti, Colnar! Gorje tebi, ki si se smejal, zapeljeval in užival! Gorje tebi, roparju moje sreče! Moje maščevanje se bliža! Toda prišlo bo pozno. Bral sem: Maščevanje je jed, ki jo moraš použiti mrzlo, čisto mrzlo, sicer si opečeš grlo.

Dvajset let je skoraj minilo, predno je Colnar padel. Padel pa je vendarle! In sedaj naj bi ne prišlo maščevanje, ko lahko rodi tako prekrasno plačilo?

Meden je plačal agentu za trud, pri tem pa ga pital z grdimi besedami. Zmerjal ga je zaradi previsokega zneska, zaradi brezuspešnih poskusov, psoval samega sebe radi smole, ki se ga drži v življenju, neumne govornice, ki se širijo o njem.

Dalje sledi.

Širite „Slov. gospodarja“!

uporabljali ladjo za polaganje kabla med Irsko in New Foundlandom. Naslednje ladje so kaj hitro pustile »Great Eastern« v brzini in zgradbi: da-leč za seboj. Postala je polagoma zabavna palača v angleški luki Clyde. Ko pa se je »postarala« so jo leta 1888 prodali kot staro železo.

Društva sv. Ane

(Marijanske kongregacije za žene) imajo zdaj edini in najboljši pripomoček v molitveniku:

Sv. mati Ana.

Cene od 32.— do 52.— D. Pet različnih vezav.

TISKARNA

SV. CIRILA, MARIBOR

bredom: pešci, prevoz poljskega orodja za ta-
lojšnjo obdelavo polja, in prevoz poljskih pri-
delkov. Za kolesa, motor, avto in razne vo-
zove pa je še vedno treba plačati mostnino.

Bresternica pri Mariboru. Na belo nedeljo
ob pol enih zjutraj je umrl Anton Kermat, ko-
vaški mojster, star 68 let. Za njim žalujejo 3
sinovi, ki so že vsi oskrbljeni, in vdova s svo-
jim sinom. Rajni je bil dober, plemenit mož
odločno krščanskega mišljenja in dolgoleten
naročnik »Slovenskega gospodarja«. Pogreb
je bil v torek. Rajni naj počiva v miru! Pre-
ostalim naše sožalje!

Hoče. Dne 11. aprila je umrla v Hočah
Marija Fluher v 86. letu življenja. Bila je vr-
la krščanska žena in mati, ki je v krščen-
skem duhu vzgojila svojih 6 otrok. V njeno
hišo je zahajal vedno »Slov. gospodar« in
drugi krščanski listi in knjige Družbe sv.
Mohorja. Pogreb je bil na veliko soboto, da
so se ga mogli udeležiti dve hčeri, ena iz
Dunaja, druga iz Gradca, s svojimi otroci.
Pred 4 meseci je umrl njen mož v starosti
88 let. Zahvaljujemo se g. dekanu za prisrče-
ne poslovilne besede, cerkvenemu pevskemu
zboru za pretresljive žalostinke, požarni
brambi in vsem številnim udeležencem. Bla-
ga mati naj počiva v miru!

Črešnjevce. Umrli je blagi mož Matevž Kot-
nik, oče ljubljanskega profesorja g. dr. Jakoba
Kotnika.

Hajdin pri Ptuj. Dnevnik »Slovenec« zad-
nji čas zelo često beleži razne pretepe in po-
boje iz ptujske okolice. Hvala Bogu, iz naše
hajdinske župnije se zadnje čase nič slabega
ne sliši. Veliko noč smo praznovali zelo slo-
vesno, k čemur je pripomogel naš cerkveni
pevski zbor pod vodstvom mladega in zelo de-
lavnega mladeniča, organista g. Antona Pal-
domačina. Omembe vredno je, da pri našem
cerkvenem pevskem zboru sodelujejo trije
bratje in štiri sestre g. organista. Pohvalo za-
služijo tudi vsi ostali fantje, ki so sicer precej
streljali, ali čim se je začela pridiga in ves
čas večernic ni padel nobeden strel. Letos so
se tudi fantje požurili v cerkev in mislim, da
so bili zadovoljni. — Naj mi bo dovoljeno, g.
urednik, omeniti še našo pobožnost ob prvih
petkih, kar gotovo zasluži par skromnih vrstic.
Pobožnost prvih petkov je pri nas, hvala Bo-
gu, še precej zadovoljiva. Prilika za sv. spoved
je dana že prejšnji popoldan in na petek sam
že takoj po 4. uri zjutraj. Češčenje božjega
Srca se torej tudi na Hajdinu vidno širi. Ve-
liko družin je vpisanih, oziroma posvečenih
presv. Srcu, a še več oseb je, ki smo se posve-
tili sami v svojem srcu Njemu, ki mu je vse
očito. Pri deljenju sv. obhajil pride g. župnik
z navrh napolnjenim ciborijem, pa mora često
še drugega malo olajšati, predno smo vsi na
vrsti. Pa ne mislite, da so to samo ženske. Tu-
di mož in fantov je precej med njimi. Zadnjič
sem naštel 143 moških, a jih je včasih še več.
Pobožnost povečajo spei oni na koru z izbra-
nimi pesmimi in lepe besede o božjem Srcu
našega duhovnega voditelja.

Hajdina. Povsod je hudo, kjer se ljudje med
seboj razumejo in radi imajo, pa pride nena-
doma božja dekla s svojo neusmiljeno ostro
koso in enega iz ljubljene domačega kroga
pokosi. Še huje pa je, kjer smrtna usoda za-
dene družino, ki šteje 9 živih otročičev in ro-
ditelje, a baš mati mora biti žrtev smrtnega
obiska. To se je zgodilo v naši župniji v Ge-
reči vasi. Tam je umrla Barbara Kisalak in
sicer je izgubila svoje življenje nekaj kratkih
ur potem, ko je dala temu svetu že 15. svoje
dete. Otroci je prav močan in je pri sv. krstu
dobil ime Jurij, a dcma ni mogel ostati, am-

Izjava.

V svojih reklamnih noticah smo že
večkrat omenjali, da razne samopomo-
či ne nudijo svojim članom popolne var-
nosti. V tem pogledu dela izjemo »Za-
družnost«, reg. pomožna blagajna v Ma-
riboru, Orožnova ulica 8, ki nudi var-
nost, ker na podlagi pozavarovalne po-
godbe »Vzajemna zavarovalnica v Lju-
bljani«, ki je najstarejši domači sloven-
ski zavarovalni zavod, jamči, da po 20-
letnem plačevanju zavarovalne premije
dobi vsak član »Zadružnosti« z gotovo-
stjo izplačan največji znesek zavarova-
ne pogrebne popolnoma neodvisno od
večjega ali manjšega števila zavarc-
vancev.

537

»Karitas«, Ljubljana, Masarykova c. 12.

pak se ga je usmilila njegova dobra teta, ča-
mu bo nadomestovala izgubljeno mamico. Po-
greb te žrtve materinskega svetega poslanstva
je bil veličasten dokaz sočutja vseh vaščanov
in župljanov do nesrečne družine. Posebno
dobre krščanske matere so prišle na mrtvaški
sprevod molit in obžalovat. V nagovoru pa,
ki je bil pri odprtem grobu, so otroci bili po-
tolaženi z resnico, ki je vedno obdržala svojo
veljavo, da namreč tisti, ki ima Boga, ni ubog,
in da tisti, ki mater izgubi, naj tembolj vzljubi
nebeško mater Marijo!

Sv. Barbara v Slov. goricah. V tiem post-
nem času smo imeli osem dni sv. misijon, ka-
terega so vodili misijonarji od Sv. Jožefa pri
Celju. Bil je dobro obiskan kljub velikemu
spomladanskemu delu, ki ga je sedaj povsod
dovolj: v gozdu, vinogradu, sadovnjaku, na
polju in v vrtu. Dal Bog, da bi vsi dobri na-
uki ostali v srcih in rodili obilo dobrih sa-
dov! — Zaključila se je druga gospodinjska
nadaljevalna šola. Zaključne prireditve se je
udeležil tudi srezki načelnik, šolski nadzornik
in domači činitelji. Zahvala gre g. voditeljici
Jožici Peterlin, da se šola za mlada dekleta
vsako zimo vrši! — Res težki so časi, v ka-
terih se nahajamo. Mislimo in mislimo, kaj
bo v bodoče, ako za našega kmeta ne bodo
nastopili boljši časi rednih razmer in gospo-
darskega napredka. Danes človek dela in se
muči od zore do mraka, pa se komaj preživ-
lja; da bi si pa kaj prihranil ali gospodarstvo
zboljšal, ni niti misliti. Veliko hodi brezpo-
selnih ljudi od hiše do hiše, če jim ponudiš
dela, bi radi bili po advokatsko plačani, če-
sar pa kmet ne zmore.

Sv. Anton v Slov. goricah. Že od nekdaj je
pri nas navada, da imamo Antonjevcani vsa-
ko leto tudi pri cerkvi velikonočni kres. Tako
je bilo tudi letos. Naš g. župan pa, ker je bil
v strahu, da se mogoče letos ne bi godili pri
tem kresu kaki neredi in nemiri, mogoče ce-
lo še kaki izgredi, je naročil od Sv. Trojice
dva orožnika, ki naj bi skrbela za javni mir
in red, dokler bi kres gorel. In res, orožnika
sta se v polni meri zavedala svoje dolžnosti,
ter pri ognju stražila.

Ljutomer. Opozarjamo že danes, da bo v ne-
deljo dne 14. maja imel v Ljutomeru pridige
in skioptično predavanje o kitajskih misijo-
nih g. misijonar Kerec, ki se je po 12 letih vr-
nil v svojo domovino. Da ne bomo zamudili!

Zreče. V nedeljo dne 7. maja se vrši s pri-
četkom takoj po rani maši pri tukajšnjem šol-
skem čebelnjaku pod okriljem čebelarke po-
družnice za konjiški srez in pod strokovnim
vodstvom g. H. Peternela, župnika v poklju,
celodnevni poučni tečaj. Vabljeni vsi čeba-
larji!

Oplotnica. Petelinšek Franc, kolarski moj-
ster, je nepričakovano odložil mesto načelstva
tukajšnje požarne brambe in mesto odborništ-
va v oplotniškem občinskem zastopu. Svojčas
je bil stalen kandidat bivše demokratske
stranke.

Kostrivnica pod Bočem. Slovenski pregovor
pravi: »Mladina poštena, bodočnost bo sreč-
na.« Da bi se poštena mladina ohranila, zato
si prizadeva Marijina družba, če tudi kateri
član odpade, pa saj je tudi Kristus imel od-
padnika, istotako sv. Cerkev; glavno je, da
večina ostane na poštemem potu. Kostrivniški
Marijini družbeniki so bili svojčas izvrstni
Orli, a tekom minule zime so si pa omislili
godbo na pihala. O Veliki noči so imeli prvi
nastop ter so se že kot novinci dobro postavili
v povzdigo cerkvene glasbe. Bog daj in Ma-
rija, da bi se fantje tudi v bodoče odlikovali
v poštenosti in znanosti glasbe. — Gospodova
dekla smrt je presadila nekaj cvetk iz Kostriv-
nice v nebeški vrt. V dveh dneh so umrle dve
Marijine družbenice Z. Kamenšek in Roza
Štrniša, ki je bila mučenica, priklenjena na
postelj že več let. Na veliko soboto je bila po-
ložena k večnemu počitku Ivana Prah, Lin-
dička gostilničarka, ki je skoro vsak dan bila
pri sv. maši do zadnje bolezni, hodi za vzor
ostalim!

Kostrivnica. Naši cerkveni pevci nas za vsa-
ke večje praznike razveselijo z novim in gan-
ljivim petjem, tako, če ga človek pazljivo po-
sliša, ga gane do solz, zato pa tudi radi pri-
hajajo ljudje k službam božjim. Vsako drugo
nedeljo v mesecu imamo vpeljano ljudsko pe-
tje, da pri sv. maši poje cela cerkev. Ves ta lep
napredek v cerkvenem in ljudskem petju je
zasluga našega za vse dobro vnetega č. g. žup-
nika Slaviča, ki je že na stotine ur žrtvoval
za pouk lepega ljudskocerkvenega petja, ko v
zimskem času po večernicah poučuje samo
ljudsko petje. Za letošnje velikonočne prazni-
ke pa nas ni razveselilo samo lepo cerkveno
petje, slišali smo tudi lepe komade domače
godbe na pihala, ki nas je s prvim nastopom
kar presenečila, da se je v tako kratkem času
toliko naučila pod vodstvom spretnega kapel-
nika iz Studenice. Člani novoustanovljene god-
be so sami mladi fantje, ki so večina vsi člani
fantovske Marijine družbe, zato upamo od
njih veliko in lepega uspeha. Fantje, le tako
korajžno naprej in Bog blagoslovi naš trud!
Velikonočno veselje je skalila smrt s svojim
obiskom pri tukajšnjemu faranu in gostilni-
čarju po domače pri Lindiču in upihnila luč
življenja znani posestnici in gostilničarki Iva-
ni Prah. Rajna je bila znana kot dobra in mi-
roljubna sosedka. Pokopali smo jo na veliko
soboto ob veliki udeležbi sorodnikov. Odpočij
se, dobra mati in sosedka, po 72letnem truda-
polnem življenju v miru na domačem pokop-
ališču!

Nezbiše pri Sv. Emi. Dne 1. aprila je za ved-
no zatisnil svoje trudne oči trikrat oženjeni
Anderlič Jurij ali Pohrašekov stric. Povsod
znani je bil posestnik v Nezbišah, fara Sveta
Ema. Spremili smo ga k večnemu počitku vsi
njegovi sosedi in žlahta in mnogi prijatelji,
ki so rajnega hodili noč in dan od blizu in
daleč obiskat in kropit v slovo. Rajni je do-
segel starost 63 let kljub velikim bridkostim
in težavam v zakonskih in gospodarskih za-
devah, kljub vsemu hudemu je imel vedno
zadovoljno, potrpežljivo in veselo srce, da je
vsakega s svojo dobro voljo in lepimi pesmi
razveselil. Rajni je bil sorodnik dobre Ške-
tove in Belinetove rodbine pri Sv. Emi, ka-
tera silno žaluje za rajnim stricem Jurijem,
kakor tudi vsak, ki ga je poznal daleč okoli.
Zapušča tri dobre sinove, ki so še samci in

neoskrbljeni, in dobro hčerko, ki je že na posestvu v domači občini. Naj počiva v božjem miru! Da bi se spet videli nad zvezdami!

Zibika. Na velikonočno nedeljo, na praznik vstajenja našega Zveličarja, ob večni luči, je za vedno zatisnila svoje trudne oči dobra žena Palirjeva, Mima Koritnikova, in šla k večnemu počitku. Stara je bila komaj 46 let. Pred 4 leti jo je vsled velikega napora zadela kap. Kljub največji skrbi, ki so jo njej naklanjali domači, je bolezní podlegla. Dobra žena je bila vdova po pred dvema letoma umrlem dobrem zglednem možu Francu Koritniku. Rajna je bila tretjerednica in članica raznih bratovščin. Gotovo bo sv. Frančišek in Karmelska Marija Devica izprosila rajni ženi srečno večnost. Pogreb se je vršil v torek 18. aprila, ob veliki udeležbi sorodnikov iz Kostivnice in sosedov, kateri so rajno Koritnikovo mamo jako radi imeli. Domači župnik Jelšnik je izpregovoril pristrčne poslovilne besede. Rajna počiva v miru! Ohranimo ji hvaležen spomin!

Drenskorebro-Pilštanj. Dne 8. t. m. je nenadoma preminula mlada gospodinja Režika Amon iz Penkovega sela v starosti 29 let. Pred 5 leti se je poročila z Amon Janezom, po domače Hriberskim, rodod je pa iz Sv. Petra pod Sv. gorami. Bila je skrbna in dobra gospodinja, blaga mati štirih otročičev, koje je sedaj morala prepustiti mlademu, komaj 30 let staremu možu. Med sosedi je bila zelo priljubljena, kar je pričal zelo številen obisk na mrtvaškem odru, mnogo ljudi jo je pa tudi spremlilo na njeni zadnji poti. Domači g. župnik je v lepih besedah orisal njeno skrbno in mlado življenje ter se poslovil od nje ob grobu. Njena nenadna smrt je težko zadela sosedo, ker so ž njo izgubili dobro in vzorno tovarišico, zelo težko jo pa bodo pogrešali mož, s kojim je živela v najlepšem sporazumu in v zakonski sreči, ter otročički, kateri so izgubili zlato mamico. Pokojna Režika je bila zvesta čitateljica »Slovenskega gospodarja«, pri kojem je navadno presedela v krogu svojih malih skoro vsako nedeljo popoldne. Mladi Režiki naj bode zemljica lahka, njenemu možu in starišem, kakor tudi vsem sorodnikom pa naše iskreno sožalje! — Sosedje.

Št. Vid nad Valdekom. Tudi pri nas napredujemo. V zimskem času smo imeli kmetsko nadaljevalno šolo. Tega tečaja so se udeležili skoro vsi boljši fantje iz župnije. Tudi nekateri možje, umni gospodarji, kakor g. Valentin Aberšek, po domače Spodnji Smonkar, in g. Leopold Dvorjak, po domače Breznik, so k poduku pridno prihajali. Prišlo je tuptam do prav zanimivih, za gospodarstvo potrebnih razgovorov. Da se je tečaj tako dobro obnesel, gre čast in zahvala šolskemu upravitelju g. Zupančiču. On sam je tečaj vodil in poučeval tlozemstvo, sadjerejo in druge predmete. Domači g. župnik mu je pomagal s tem, da je poučeval krščanski nauk, živinorejo in gozdarstvo. Udeleženci so poduku obeh z zanimanjem sledili. Niso se utrudili, dasiravno je šola včasih trajala po 4 ure zaporedoma in sta bila predavatelja samo dva. Na koncu tečaja smo povabili tudi živinozdravnika g. Peršuha iz Slovenjgradca, ki nam je v 2 uri dolgem predavanju prav zanimivo in strokovno razložil razne živinske bolezni in nevarnosti pri živinskih porodih. Udeleženci kmetsko nadaljevalne šole so g. Peršuhu za njegovo poučno predavanje zelo hvaležni, kakor tudi g. Dragotinu Zupančiču, ki je tečaj osnoval in tako spretno vodil. Veliko noč smo obhajali v toplem in lepem vremenu. V noči 19. do 20. aprila pa je padlo zopet precej snega in znašli smo se v

novi zimi. Cerkevna gostilna se je zopet odprla in ima na razpolago dobro in pristno vinsko kapljico. Zatore: Kdor hoče kaj dobrega zavžiti, naj pride v Št. Vid pristno vince pit! — Šentvidski fantje.

Nove knjige.

»Sveta birma«, pouk za birmance, za starše birmancev in za botre, je zelo priročna spominska knjižica na sv. birmo. Stane samo le 3 Din. Naroča se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Za cerkevno ljudsko petje smo Vam pripravili cerkvene pesmarice, ki smo jim določili kar najnižjo ceno: 1. Cerkevna ljudska pesmarica, izdaja 1933, samo po 3 Din, obsega 100 izbranih pesmi. 2. Venec svetih pesmi, izdaja 1907, obsega ravno 1000 cerkvenih pesmi, stane broširana 10 D, vezana 30 D. 3. Prijatelj otroški, molitve in pesmi z notami za šolsko mladino, broš. 2 Din., vez. Din 5.50 in 7.50. 4. Jezus, blagoslovi nas, Slomškove blagoslovne pesmi z notami, 5 Din. 5. Kvišku srca, pesmarica z notami bo spet v aprilu 1933 dogotovljena. Poleg teh naročajte tudi vse ostale cerkvene skladbe, novejšje in starejšje, pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Šmarnice za leto 1933. Izšle so Šmarnice Marije Pomočnice in stanejo broš. 12 Din in vez. 18 Din. Nove so tudi Šmarnice »Evropska božja pota Marijina, stanejo vez. 35 Din. Naročila za lavantinsko škofijo se pošiljajo na Tiskarno sv. Cirila v Mariboru. Prosimo, da le to čimprej zgodi, da jih dobite pravočasno!

»Satan in Iškariot«. Knjiga vezana se že dobi in stane polplatno 65 Din, vezana v celo platno 70 Din in z barvano naslovno sliko 75 Din. Naroča se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Angleška veleposest izginja.

Angleška je bila pokrajina veleposesti. Baš sedaj pa se nahaja Anglija pod pritiskom gospodarskih razmer, v katerih razpadajo največja posestva v manjše imovine. Propadajo gradovi, za smešno nizke cene je dobiti gospodarska imanja. Ako stopiš na angleška tla, se boš čudil množini lepakov, ki oznanjajo »Na prodaj«, »Oddati v najem«, ki so prilepljeni na deske ob glavnih cestah. Po statistiki je zginila zadnjih 11 let ena tretjina veleposestev.

Na Škotskem in v pokrajini Wales zemljo razdelujejo. Posestva 10.000 do 20.000 akrov (ploskovna mera na Angleškem in v Ameriki) razparcelirajo. Posestnik, ki je leta 1920 zavrnil kupno ponudbo za 10.000 funtov šterlingov, bi bil danes neizmerno srečen, ako bi mu kdo izplačal 1500 funtov. Med ponodbami in povpraševanji je nepremostljiv prepad. Samo v grofiji Somerset je 200 praznih velikih gospodarskih domačij. Že cela leta so na prodaj, pa nikogar ni, ki bi jih kupil. Kedo bi se danes tudi upal, da bi prevzel v oskrbo neizmerne vrtove, gradove z 12 spalnicami, 3—4 saloni, kojih vzdrževanje žre ogromne svote, da davkov niti ne omenjamo. Dosti je gradov, ki so bili zgrajeni od stavbe-

nikov po vzorcu znanega grada v Versaillesu pri Parizu. Take stavbe so še za uporabo in jih pretvarjajo v šolske prostore, klubove sedeže itd.

V splošnem ne najde posestvo na deželi, ki je vredno več nego 2 milijona Din, kupca.

Tudi življenje na deželi se je od temeljev spremenilo. V dobi kraljice Viktorije so parmesečno bivanje na deželi do najmanjšega vnapij pripravi. Lovski zleti so privabili 40 do 50 gostov; seznam povabljenih je bil sestavljen za eno celo leto naprej. Danes je presneto malo velikašev med Angleži, ki si še lahko privoščijo zgorajne razkošje in potrato.

Posestnikom, ki bivajo izven mest, manjkajo dohodki, ki bi jim omogočili prirejanje slovesnosti. Kak veleposestnik še lahko povabi za nedeljo k sebi v goste par najboljših znancev in to je vse, kar je še preostalo od nekdanje, tolikanj razsipne gostoljubnosti. Danes ne pošiljajo na Angleškem slovesnih vabil za celi mesec naprej, ampak zadostuje telefonično povabilo na — skromno južino. Popolnoma so pa zginele še po obstoječih gradovih plemenitaške navade in pretirane gosposke ceremonije.

Raznoterosti.

Žensko vojaštvo. Ukrajinsko časopisje priobčuje zanimive popise ameriške pisateljice Leckler, ki je prepotovala pred kratkem sovjetsko Rusijo ter videla na lastne oči, kako stališče da zavzema tamkaj ženski spol. Amerikanka trdi odločno: »Življenja ženske, kakor je obstajalo nekdanj, ni več in je popolnoma zabrisano. Ruska žena je danes žrtev rdečega militarizma. Rusinja od danes životari v najtežjih ter najslabših življenjskih pogojih, ker na njenih ramah ne slonijo samo materinske dolžnosti ter razna hišna opravila, ampak je mobilizirana kakor možje za industrijska dela in za vojsko. Kakorkoli neverjetno se glasi, vendar je neovrgljivo dejstvo, da mora žena v današnji Rusiji služiti vojake v vseh mogočih uniformah. Po sovjetski statistiki iz leta 1932 je bilo organiziranih ter izvežbanih za kemično vojsko in proti letalskim napadom 2 milijona žensk v vseh mogočih šaržah ali položajih. V prvih frontnih vrstah je bilo istočasno v rdeči armadi tudi 2 milijona žensk. Onih žensk, ki so dovršile razne in posebne kurze, da lahko dosežejo čin podčastnika in častnika, je 50.000. V vojaški upravni službi je bilo leta 1932 40 tisoč žensk, mnogo od teh je bilo celo na vodilnih mestih, večina pa so po pisarnah, drugač pomožne moči in ordonance. Celotno letalstvo in pri topništvu najdemo v sovjetski armadi zastopan ženski spol. Število ženskih pilotov in letalskih oficirjev je znašalo lansko leto 10.000. Od lani pa do letos se je število ženskega vojaštva znatno zvišalo, ker boljševizem priteguje vedno več žensk v svoje militaristične mreže.«

Njuhanje pride zopet v navado. Iz Anglije prihaja sledeča čudna vest: Mlada Angleška v Oxfordu in Cambri-

dge-u je že z vso paro na delu, da vrže iz ust cigareto in se oklene njuhanja. Cigareta, pravijo, škoduje živcem, vpliva skrajno neugodno na sportno spretnost mladine; med tem, ko šnofanec ni kakor ne vsebuje baš kar naštetih kvarnih lastnosti. Kakor znano, so prinesli Španci tobak iz Amerike. Videli so, kako so sukali ameriški domačini iz listov rastline palčice, jih vžgali na enem koncu in usrkavali dim. Skušali so jih posnemati in so se prepričali, da je zelišče prav dobro teknilo in so ga prinesli s seboj v Evropo. Tudi tukaj so sprva le pušili, še le pozneje je nekdo pogruntal, da se da tobačna rastlina zmleti v prah, ki prav posebno draži živce v nosu. Pušenje je prenehalo, vse je njuhalo. Treba povdariti, da je pred 150 leti takorekoč celi svet šnofal. Znano je, da je njuhal nemški pesnik Schiller, Napoleon si je pustil od služabnika vsako obleko potrositi s šnofancem. Vse, kar je v onih časih posedalo ime, si je sipalo v nosnice tobak in se je useknjevalo v velike, barvane robce. Navada njuhanja se je ohranila do današnjega dne. Šnofanje ni bila samo razvada moških; njuhale so tudi dame, kakor še tudi danes pušijo cigarete. — Danes se nam di šnofanje nekaj bolj čudnega, če bodo pa prodrli s to navado nanovo angleški sportni študenti, homo začeli pri nas njuhati kakor pred 100 leti. Duhan je pač užitek in kako se ga poslužuje človeštvo, je zadeva okusa in mode.

Poslednje vesti.

Obravnava proti hrvatskemu voditelju dr. Mačeku je pričela dne 24. aprila v Beogradu pred državnim sodiščem. Obtožnica dolži dr. Mačka, da je on oče znanih zagrebskih punktacij. Vprašanje predsednika, ali se čuti krivega, je obtoženec zanimal in je dajal zelo točne odgovore. Sodba bo objavljena v prihodnjih dneh.

Radi pobalinske zlobe v smrti. V noči od nedelje na ponedeljek je zavozil z motornim kolesom pri Sv. Trojici v Slov. goricah ob preko ceste prevrnjeni kašipotni drog 30letni šofer mariborskega avtobusnega podjetnika g. Lingerja — Adolf Fišer iz Maribora. Udarec ob drog je bil tako silovit, da si je Fišer strl pri padcu lobanjo in obležal mrtev. Drog je moral biti nalašč prevrnjen in položen preko ceste.

Neznanci ukradli avtomobil. V nedeljo krog 11. ure v noči je postavil mariborski trgovec Babič svoj osebni avto na dvorišče avtogaražne tvrdke Motor-Sales v Frančiškanski ulici. Neznanci so avto ukradli in straža ga je našla vsega razbitega v Maistrovi ulici, o uzmovičih ni bilo nobene sledi.

Nevarna pustolovca sta dne 23. aprila padla pri Sv. Juriju ob Pesnici v roke orožnikom, ko sta se trudila, da bi prekoračila državno mejo. Gre za Gavrila Petroviča in Venčeslava Slaveka. Petrovič je že bil obsojen radi prevar na 3 leta ječe in je pobegnil. Mariboraska policija bo odpemila oba opasna tiča v Zagreb. Petrovič se je izdajal za črnogorskega princa, Slavek za strojnega inženjerja.

Viničarija je pogorela v noči 24. aprila v Kaniži pri Št. Ilju, last g. Kolariča iz Avstrije. Rešili so komaj viničarjevo družino skozi odtrgano okensko omrežje že gorečega poslopja.

Med službo božjo so izropali zadnjo nedeljo neznani lopovi pri Sv. Jederti nad Laškim župnišče tamošnjega g. župnika Lončariča.

Pod voz je padel 53letni delavec Fortunat Rajer iz Žetal. Pri padcu se je tako poškodoval, da so ga oddali v ptujsko bolnico.

Vlom. V noči 22. aprila je bilo vlomljeno v Ptuj v delavnico čevljarskega mojstra Boha. Vlomilci so napravili škode za 2600 Din.

Smrt vsled opeklin. Enoletni Ivanček Vengust, sinček služkinje v Celju, se je tako obilil s kropom, da je umrl na posledicah opeklin dne 23. aprila.

Pretres možganov. Na cesti pri Ljubnem v Savinjski dolini je v nedeljo dne 23. aprila podrl avtomobilist na tla šoferjevo ženo Časl Kristino. Povoženo so spravili s pretresom možganov v celjsko bolnico.

Sv. Vid pri Ptuj. V nedeljo, 30. aprila, priredimo popoldne igrjo »Guzaj«. Vljudno vabljeni od blizu in daleč!

Sv. Venčesl. V nedeljo dne 30. aprila priredi tukajšnje pevsko društvo igrjo v treh dejanjih »Tri sestre«.

Kotlje. Naše gasilsko društvo se je po daljšem presledku zopet pokazalo na odru. Priredilo je na belo nedeljo dve igri: »Užitkarji« in »Čarovna brivnica«. Obe igri sta prav dobro uspeli, za kar gre predvsem zahvala g. šolskemu upravitelju Kotnik Zorkotu. Želeti je, da bi gasilsko društvo svoje izobraževalno delo tudi nadaljevalo.

MALA OZNANILA

Po nizki ceni se dobe vozovi in sicer: trije polširoki (halbpratar), en enovprežni ter ena kočija. Več se izve pri Konradu Gorič, kovachu na Vranskem. 547

Feliks Kos, gostilničar na Turniščah, iščem pridno kuharico, katera je zraven tudi drugega dela zmožna, nastopi lahko takoj. 540

Išče se fant ali dekle od 14. leta naprej, ki bi pasel. Jožef Domadenik, Hrastje, pošta Limbuš. 522

Vabilo k rednemu občnemu zboru Hranilnice in posojilnice na Muti, r. z. z n. z., ki se vrši v ponedeljek dne 1. maja 1933, ob pol 9. uri, v prostorih zadrage (pri Kosu) s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo načelstva in nadzorstva. 2. Odobritev računskega zaključka za leto 1932. 3. Čitanje revizijskega poročila. 4. Nadomestna volitev načelstva. 5. Slučajnosti. Opomba: Ako bi ta občni zbor ob določeni uri ne bil sklepčen, se vrši pol ure za tem drug občni zbor, ki sklepa brez vsakega števila navzočih članov. 548

Zahvala.

Podpisani Jožef in Katarina Štobar, posestnika v Spodnji Koreni št. 31, pošta Sv. Barbara v Slov. gor., se najudanejšje zahvaljujeva upravi »Slovenskega gospodarja« za izplačanih 1000 Din, katere sva danes sprejela, ker nama je požar dne 10. marca t. l. upepelil stanovanjsko hišo. »Slovenskega gospodarja« najtoplejšje priporočava z željo, da naj ga ima vsaka slovenska hiša naročenega.

Spodnja Korena, dne 15. aprila 1933.
Josip Štobar. Katarina Štobar.

Botri in botre

sí lahko brezobvezno ogledajo lepe izgotovljene obleke za fante in veliko izbiro sukna za obleke, katere izgotovitev posreduje v treh dneh ter za **birmanke svilo** že od Din 15.— naprej v veletrgovini: 546

Anton Macun, Maribor

Gosposka ulica 10.

„Slov. Gospodar“ stane:

celoletno 32 Din,
polletno 16 Din,
četrtletno 9 Din.

Za polno vrednost hranilnih knjižic

Spodnještajerske ljudske posojilnice in Mestne hranilnice v Mariboru prodajamo sledeče:

1. Deset vezanih knjig romanov Karl Maya za Din 750.—
2. Domači živinozdravnik za ceno Din 550.— vezan izvod.
3. Domači vedež, vezan v dveh debelih knjigah, za ceno Din 700.— ali 750.— ali 800.—
4. Poučni slovar, vezan v dveh knjigah, za ceno Din 1.100.— ali 1.150.— ali 1.200.—

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Za našo deco.

Čarobna sekira.

Dalje. Miško je pogledal lonce. Bila sta tako velika, da bi se lahko v njima potopil. Ni se ju dotaknil.

»Aha, že imam nekaj, česar ti ne moreš izvršiti! Pojdi, pa napravi, kar sem rekel. Vzemi lonca ter ju napolni z vodo!«

»To ni tako težavno,« je dejal Miško, ki se je spomnil čarobne orehove lupine. »Jaz grem rajši kar po izvirek, pa ga spustim v lonca, to bo šlo hitreje.«

»Ne, ne, tega pa ne!« je zakričal velikan preplašeno. »Dovolj, da si mi podrl skoro ves gozd, zdaj bi mi še rad vzel izvirek, da ostanem brez vode. Zaneti ogenj, bom šel sam po vodo.«

Ko sta bila lonca polna vode, je vrgel velikan v prvega celo razsekano govedo, v drugega pa štirideset glav zelja in poln voz korenja. Ko je bilo kosilo gotovo, je velel Mišku:

»Za mizo! Videl bom, če boš mogel toliko snesti kakor jaz. Kar se mene tiče, sem tako lačen, da bi pojedel celo to govedo in povrh še tebe.«

»Hajd, poskusiva,« je odgovoril Miško, pri tem pa je postavil pod mizo blizu sebe svojo torbo.

Velikan je jedel in jedel. Miško je tudi skrbel, da je bilo jedi čimdalje manj, ni jih pa vtikal v usta, ampak v svojo torbo, ki je bila kmalu do polovice napolnjena z mesom in zeljem.

»Prav dobro si mi je prileglo, moram si odpeti en gumb,« je sopihal velikan.

»Le jej! Ne bodi len,« ga je zavrnil Miško, »a je naglo vtaknil v torbo velik kos mesa.

Kmalu je velikan spet prenehal. »Se en gumb si moram odpeti. Ti mali hudir pa moraš imeti železen želodec, ko spravljaš take kose. To je najbrž radi tega, ker zauživaš tudi kamenje.«

»Molči, pa jej, lenuh!« je zakričal Miško, pa je vrgel v torbo celo glavo zelja.

Ko si je ubogi velikan odpel še tretji gumb, je priznal, da ne more več jesti. »Mene že davi, kako se pa počutiš ti, mali požeruh?«

»Malo vroče mi je res, ali eno pleče bi še spravil. Zdaj je vrsta na tebi, daj, pojey še eno pleče!«

»Hvala ti lepa. Ne morem več. Rajši ti bom sluga.«

Tako je postal velikan Miškov sluga. Miško mu je sedel na eno ramo, na drugo pa je dal svojo torbo, pa še vrečo žlahtnih kamnov, ki jo je opazil v kolibi, in tako sta se odpravila na carjev dvor.

Na dvoru so bili vsi prepričani, da bo velikan Miška pogoltnil. Skoro so bili nanj že pozabili, kar so začuli ropot. Bil je velikan, ki je poskušal priti skozi vrata na dvor, ker pa so bila zaprta, si je podrl del zida.

Vsi, tudi car in princesinja, so pritekli, da vidijo, kako nosi velikan Miška na rami. Velikan se je obrnil proti carju. Ko je došel do njega, je postavil Miška na tla. Ta je pokleknil pred princesinjo in je rekel: »Princesinja, iskala si služabnika, glej, tu sta dva.«

Car je prijel princesinjo za roko, pa ji je govoril:

»Dete moje, vem, da te ni baš velika radost biti žena takega komadiča človeka. Vidim pa, da se boš morala žrtvovati, kakor mnoge druge princesinje. To majhno človeče je izpolnilo vse moje pogoje in sedaj mi ni druge pomoči, kakor da mu dam tvojo roko.«

»Dovoli, oče moj,« je odvrnila princesinja spoštljivo, »da še nekaj poskusim, kar bi moglo onemogočiti tako poroko.« Nato je pristopila k Mišku in mu je rekla: »Knez Miško, ti si hraber in srčen dečko, to pa še ni dovolj, da si pridobiš princesinjo.«

»Oh! Vem, da bi moral izpolniti vse želje princesinje, če bi si jo hotel pridobiti.«

»Jako pameten si,« mu je odvrnila princesinja z rahlim nasmehom. »Od svoje strani ti stavim nalogo. Naj te ne prestraši. Edini nasprotnik sem ti še jaz. Dajva, poskusiva, kdo izmed naju si more izmisliti večjo laž. Če boš to ti, ti takoj dam svojo roko.«

Miško se je globoko priklonil. Potem so šli vsi v veliko dvorsko dvorano. Na veliko začudenje dvorjanov se je podal za njimi tudi velikan. Ker je bila zanj dvorana prenizka, tako da v njej ni mogel zravnati statij, je sedel na tla poleg Miška.

»Začniva torej,« je počela princesinja. »Da vidimo, kdo izmed vaju ima večjo potrpežljivost, da posluša laži. Prvi, ki reče, da je kaj velika laž, je izgubil.«

Dalje sledi.

Birmanska darila

kot
ure, zlat-
nine in
srebrnine
dobite najce-
neje pri

JAKOB MULAVEC
Maribor, Kralja Petra trg 1

Šotorniki.

Znano je, da se potepa po ameriških Zedinjenih državah približno 200 tisoč mladoletnih brez doma ter strehe. Armada brezdomcev vedno narašča in povzroča vladi nemale skrbi. Gospodarska kriza ni pogнала na ceste le posameznih mladih ljudi, da — cele družine! Najemnine niso več zmogle, postavitve na ceste je bila posledica. En del takih družin, ki niso več zmogle najemnine, se je podal na beg v avtomobilu, ki je pa tudi moral v denar za preživljanje. Sledajič jih je dovedla pot trpljenja v taborišče — brezdomcev, kakor jih je vse polno v Združenih državah. Taborišča tvorijo šotori ali zasilozbite hišice, kamor so se zatekle veččlanske družine. V Kansas City v stepi ob obeh bregovih reke Missouri je zraslo šotorno mesto, v katerem životari 25.000 družin s 100 tisoč člani. Mladina iz teh družin pa ne ostaja v šotorih in kolibah staršev, ampak pohajkuje iz kraja v kraj in je neznosna nadloga.

Steklene knjige.

Na francoskem književnem trgu se je pojavila zanimiva in zelo mična novost: knjiga iz stekla. Seveda ni to navadno steklo, je temveč to posebna vrsta stekla, ki je zelo prožna, trpežna in nedrobljiva. Platnice so iz barvanega stekla, listi pa iz motnega, tako da tisk na drugi strani ne udarja skozi. Tisk je iz posebnega črnega laka, ki se ne da zbrisati s stekla. Novost je seveda velika potrata, ki ni poseben poceni. Vendar pa je n. pr. neka veseloigra Tristana Bern. dosegla »stekleno izdajo« 6000 izvodov!

Ali se želite gihta in protina temeljito rešiti?

Trganje in bodenje v udih in sklepkih, otekli udi, skrivljene roke in noge, trganje in bodenje v raznih delih telesa, celo slabost oči so večkrat posledice revmatizma in kostobolja, ki se mora odstraniti, ker drugače bolezen vedno bolj napreduje.

Nudim Vam

zdravilno, sečno kislino razkrajajočo, izmenjavo snovi in izločevanje pospešujočo

domačo zdravilno pijačo

ki je na umeten način točno po naravi napravljena po blagoslova polnem zdravilnem vrelec, ki ga je dobra mati narava podarila bolanemu človeštvu.

Pišite mi takoj in Vi dobite **popolnoma brezplačno** eno **podučljivo razpravo.**

Poštno-nabiralno mesto:

AUGUST MÄRZKE, Berlin-Wilmersdorf, Bruchsalerstrasse Nr. 5, Abt. 288.

Dobre ure za mal denar
samo od trdke Trgovski dom

Sternetti

Celje št. 24.

Nikel anker remontoar Din 40.—, ista, lepo gravirana Din 58.—, tula posrebrana Din 130.—, zapestna Din 96.—, navadna budilka Din 39.—, 60.—, 80.—, žepna budilka Din 180.—, navadna stenska ura Din 55.—, 160.—, stenska ura s kukavico Din 216.—. Bogata izbira verižic, obeskov, prstanov in druge zlatnine. — Zahtevajte brezplačni ilustrirani cenik z več tisoč slikami. — Kar ne ugaja se zamenja ali vrne denar.

**Sklicujte se vedno in povsod
na oglase „Slov. gospodarja“!**

Organist-obrtnik, prednost poročen, navdušen za ljudsko petje, se sprejme takoj pri župnijski cerkvi v Gornji Sv. Kungoti. Pojasnila daje župnijski urad Gornja Sv. Kungota via Maribor. 539

Srednje težki voz se prodaja ali se zamenja z vinom. Potis, Maribor, Koroška cesta 31. 536

Vsi se že čudijo, kako se poceni kupi v Grajski starinarni, Trg svobode 1, Maribor. 542

Prodajam nov mlečni posnemalnik, 500 Din, Maribor, Grajska starinarna. 543

Prodajam večjo množino lepega sladkega sena, naslov v upravi lista. 544

Majerja z več delavnimi močmi se išče pri: Misita, Maribor. Tattenbachova ulica 14. 535

Prodajam posestvo 6 oralov ali zamenjam. Anton Pušič, Gočova 68, Sv. Rupert v Slov. goricah. 528

Prodajam majhno posestvo z novo zidano hišo v okolici Poljčan. I. Kaukler, Laporje 52. 538

Dražba lova. Lovska pravica krajevne občine Studenci pri Mariboru se da potom javne dražbe do 31. marca 1933 v zakup. Dražba se vrši v Mariboru dne 15. maja 1933, ob 10. uri v prostorih sreskega načelstva Maribor, desni breg, soba št. 25 Ič Sreski načelnik: Markar s. r.

Vabilo

na XXVI. redni občni zbor Ljudske posojilnice v Celju, r. z. z. n. z., ki se vrši dne 5. majnika 1933 ob 3. uri popoldne v posojilniški posvetovalnici s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Potrjenje računskega zaključka za l. 1932.
4. Razdelitev čistega dobička za leto 1932.
5. Nadomestna volitev načelstva.
6. Nedomestna volitev nadzorstva.
7. Slučajnosti.

V slučaju, da bi ob zgoraj določenem času občni zbor ne bil sklepčen, se vrši eno uro kasneje drug občni zbor, ki sklepa brez ozira na došlo število zadrušnikov. 541

Posestvo se prodaja, 11 oralov. Partinje 69. 524

Službo organista in cerkovnika, prednost obrtniki, odda: cerkveno predstojništvo Dravograd. 530

Žganje vseh vrst pristno kupi vsako količino Pačnik, Laško. 523

Priden hlapec se sprejme v Studencih pri Mariboru, Sokolska ulica 27. 531

Prodajam enodružinsko zidano hišo. Skale Neža, Tezno, Krekova ulica 6. 532

Klobuki

najnovejši od Din 48.— naprej

otroški Din 28.—.

Velika izbira

o b l e k

Jakob Lah

Maribor, Glavni trg 2

181

Denar naložite najboljši in najvarnejši pri Spodnještajerski ljudski posojilnici v Mariboru

Gosposka ulica

r. z. z. n. z.

Ulica 10. oktobra

Najugodnejše obresti za vloge in posojila. Stanje hranilnih vlog nad 62,000.000 dinarjev.

Za varnost hranilnih vlog jamči nad 3.000 članov, večinoma trdnih kmetov in posestnikov, z vsem svojim premičnim in nepremičnim premoženjem kar znaša v vrednosti več sto milijonov dinarjev.

Denar lahko vlagate po položnici. Pišite po nje!

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu
Gospodske-Slovenske ulice.

Podružnica: Celje

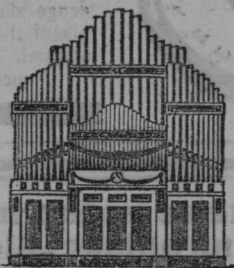
nasproti pošte, prej Južnošta-
jerska hranilnica.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

OGLASI

v „Slov. gospodarju“
imajo
najboljši uspeh!

JOSIP BRANDL

tvornica orgelj in klavirjev v Mariboru

izdeluje cerkvene orgle in klavirje vsake velikosti. — Renoviranje, popraviljanje in uglaševanje istih. — Solidna izvršba po nizkih cenah. 477

Birmanska darila, zlatnine, ure, najboljše nudi Jan, urar, Maribor, Glavni trg. 506

Restavracija, tujske sobe, tujski hlevi, veliko dvorišče, gospodarsko poslopje, vrt, mesarija, stavbišča, sredi mesta Slovenije, pod ugodnimi plačilnimi pogoji ceno naprodaj. Naslov: Ilger, Maribor. 480

Kose »Flugs«-patent z novim pritrjevanjem, kosišča in brusne kamne, krepalne stroje in srpe dobite pri Josipu Videmšek, Maribor, Koroščeva ulica 36. 399

Darila za sv. birmo po znižanih cenah, ure od 50 Din naprej, samo pri: Ackermann in Kindl, Ptuj.

Brzoklepalnik »Stubai« tisočkrat preizkušen! Popis pošilja zastoj Friderik Kratz, Stražišče pri Kranju. 270

Brezobrestna posojila za nakup premičnin in nepremičnin, doto, razdolžitev itd., proti poroštvu, zaznambi ali vknjižbi dajejo: »Kreditne zadruge«, Ljubljana, pp. 307. — Sprejmejo zastopnike. 389

Okopalnike in osipalnike, priznano dobro napravljene, izdeluje in priporoča: Matej Bregant, Orehova vas, pošta Slivnica pri Mariboru. 527

Kupimo staro zlato, srebro in srebrne krone po najvišji dnevni ceni. K. Ackermann in J. Kindl, Ptuj. 436

Posojilnica išče delavne obiskovalce privatnih strank. Ponudbe z znamkami za odgovor nasloviti na »Mobilna zadruga«, Ljubljana, pp. 307. 518

Vabilo na občni zbor Hranilnice in posojilnice Sv. Štefan, ki se vrši dne 14. maja t. l., ob 15. uri v posojilniški sobi v Sv. Štefanu. Vspored: Poročilo načelstva in nadzorstva. Revizijsko poročilo. Delna volitev načelstva in nadzorstva. Slučajnosti. — Odbor. 533

Vabilo na redni občni zbor Hranilnice in posojilnice v Laškem, ki se bo vršil v ponedeljek dne 8. maja 1933, predpoldan ob 9. uri v uradnih prostorih v kaplaniji. Dnevni red: 1. Poročilo načelstva in nadzorstva. 2. Potrjenje računskega zaključka za 1. 1932. 3. Volitev načelstva. 4. Čitanje revizijskega poročila. 5. Slučajnosti. Ako bi ta občni zbor ob navedenem času ne bil sklepčen, vrši se eno uro pozneje na istem mestu in pri istem dnevnem redu drugi občni zbor, ki veljavno sklepa ne glede na število navzočih članov. — Načelstvo. 534

Kolje za vinograde!

rezano 1000 komadov Din 180.—, cepano 1000 komadov Din 280.— prodaja v vsaki množini »Drava« d. d. Maribor, Meljska cesta 91. 470

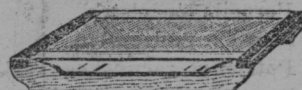
KLOBUKE

kupite najboljše in najcenejše v
klobučarni Auer, Maribor, Vetrinjska ulica 14

Velika izbira vseh vrst moških in deških klobukov lastnega izdelka. — Posebni oddelek za damske klobuke najnovejše mode. — Popravila točno in solidno! — Cene brezkonkurenčne! 472

Žične vložke

kom. po Din 100.—

Žične vloge iz izvanredno trde žice kom. po Din 150.—

Afrik madrace 3delne Din 300.—

Pri naročilu se prosi za natančno notranjo mero postelje. 364

„WEKA“ MARIBOR 18

Ljudska posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na oglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Sprejema hranilne vloge in jih

.. .. obrestnje najboljše

Denar je pri njej naložen po

.. .. polnoma varno.

Za hranilne vloge jamči poleg re-

zerv in hiš nad 5000 članov-po-

sesnikov z vsem svojim pre-

.. .. moženjem!